

Călăuzirea Profetului Mohammed

Această carte, care conține selecții din lucrarea „Zad Al-Ma’ad fi hadyi Khayr al-ibad” a imamului Ibn al-Qayyim (Allah să aibă milă de el!), considerată a fi una dintre cele mai bune cărți care descriu învățăturile Profetului Mohammed (ﷺ), este o abordare a conduitei profetice în toate aspectele vieții, din dorința de a o transforma într-un punct de referință și un exemplu demn de urmat.

<https://islamhouse.com/2818855>

- Călăuzirea Profetului Mohammed (ﷺ)
 - Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la puritate și satisfacerea nevoilor naturale
 - a) Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la satisfacerea nevoilor naturale
 - b) Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la abluțiune (wudū')[3]
 - c) Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la ștergerea peste șosete[4]
 - d) Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la Tayammum[5]

- 2. Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la rugăciune (as-salāh)[6]
 - a) Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la începutul rugăciunii și recitare
 - b) Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la modalitatea de efectuare a rugăciunii[12]
 - c) Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la acțiunile din timpul rugăciunii[19]
 - d) Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la acțiunile de după rugăciune[20]
 - e) Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la rugăciunile

nocturne și cele
voluntare[21]

- 3. Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la rugăciunea de vineri (al-jumu'ah)[24]
- 4. Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la cele două sărbători (al-‘aidin)[25]
- 5. Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la rugăciunea din timpul eclipselor[27]
- 6. Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la rugăciunea pentru ploaie (al-istisqa')[28]
- 7. Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la rugăciunea din timpul fricii[29]

- 8. Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la cei decedați[30]
 - a) Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la rugăciunea de înmormântare[32]
 - b) Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la înmormântare și chestiunile legate de aceasta[34]
 - c) Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la morminte și la oferirea de condoleanțe
- 9. Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la az-zakāh și caritate[35]
 - a) Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la az-zakāh[36]

- b) Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la zakāt-ul-Fitr[38]
- c) Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la caritatea voluntară[40]
- 10. Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la post[41]
 - a) Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la postul din luna Ramadan
 - b) Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la acțiunile interzise și permise în timpul postului
 - c) Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la postul voluntar

- d) Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la i'tikāf[47]
- 11. Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la Hajj și 'Umrah[48]
 - a) Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la 'Umrah[49]
 - b) Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la Hajj[51]
 - Următoarea este o descriere a Hajj-ului Profetului (ﷺ)
- 12. Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire hadi, sacrificiul de 'Eid și 'Aqīqah[64]
 - Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la hadi[65]

- b) Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la sacrificiul de ‘Eid[67]
- c) Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la ‘Aqīqah[69]
- 13. Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la tranzacțiile financiare[70]
- 14. Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la căsătorie și viața maritală[71]
- 15. Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la mâncare și băutură[74]
 - a) Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la mâncare

- b) Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la băutură [75]
- 16. Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la chemarea la islam (Da'wah)[77]
 - a) Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la securitate, pace și comportamentul față de emisari[79]
 - b) Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la chemarea liderilor la islam și trimiterea la aceștia de emisari și scrisori[81]
 - c) Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la

comportamentul față de
ipocriți[82]

○ 17. Călăuzirea Profetului (ﷺ)
cu privire la suplicații (adh-
dhikr)[83]

- a) Călăuzirea Profetului (ﷺ)
cu privire la suplicațiile de
dimineața și seara
- b) Călăuzirea Profetului
(ﷺ) cu privire la intrarea
sau ieșirea din casă[84]
- c) Călăuzirea Profetului (ﷺ)
cu privire la intrarea sau
ieșirea din moschee[85]
- d) Călăuzirea Profetului
(ﷺ) cu privire la observarea
lunii noi[86]

- e) Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la strănut și căscat[87]
- f) Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la vederea unei persoane afectate de o calamitate[88]
- g) Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la auzul sunetului unui măgar sau al unui cocoș[89]
- h) Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la accesele de furie[90]
- 18. Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la chemarea la rugăciune (adhan) și cuvintele sale[91]

- [19. Călăuzirea Profetului \(ﷺ\) cu privire la suplicațiile din luna Dhul-Hijjah\[94\]](#)
- [20. Călăuzirea Profetului \(ﷺ\) cu privire la recitarea Coranului\[95\]](#)
- [21. Călăuzirea Profetului \(ﷺ\) cu privire la predică](#)
- [22. Călăuzirea Profetului \(ﷺ\) cu privire la somn, trezire și vise\[98\]](#)
- [23. Călăuzirea Profetului \(ﷺ\) cu privire la îngrijirea corporală, îmbrăcăminte, înfățișare și înfrumusețare\[100\]](#)

- [24. Călăuzirea Profetului \(ﷺ\) cu privire la salutări și cererea permisiunii\[102\]](#)
- [25. Călăuzirea Profetului \(ﷺ\) în discursul, tăcerea, logica și alegerea cuvintelor sale\[104\]](#)
- [26. Călăuzirea Profetului \(ﷺ\) cu privire la mers și stat\[109\]](#)
- [27. Călăuzirea Profetului \(ﷺ\) cu privire la momentele binecuvântate și la cele nefericite](#)
- [28. Călăuzirea Profetului \(ﷺ\) cu privire la tratarea stresului, a anxietății, a depresiei și a supărării\[110\]](#)
- [29. Călăuzirea Profetului \(ﷺ\) cu privire la călătorii\[111\]](#)

- 30. Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la medicină, tratamente și vizitarea bolnavilor[113]
 - a) Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la folosirea remediilor naturale[114]
 - b) Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la folosirea remediilor divine[118]
 - c) Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la combinarea remediilor naturale cu cele divine[120]

Călăuzirea Profetului Mohammed

cu privire la actele de adorare,
tranzacții și maniere

În numele lui Allah Ar-Rahman
(Preamilostivul),

Ar-Rahīm (Prea Îndurătorul)

Toată lauda I se cuvine lui Allah și
binecuvântările și pacea lui Allah fie
asupra Mesagerului Său, asupra
familiei sale, a companionilor săi și
asupra tuturor celor care urmează
Calea Sa cea Dreaptă!

Cel mai mareț dintre Favorurile cu care
Allah ne-a binecuvântat este islamul.
Ea este o religie a moderației și în
acord cu firea naturală a omului, o
credință completă și atotcuprinzătoare,

care promovează știința și un cod moral potrivit pentru toți oamenii, din orice spațiu și timp. Este o religie a compasiunii și a ușurării, oferind soluții pentru orice problemă.

Este deosebit de necesar, mai ales în epoca în care trăim, să clarificăm caracteristicile și meritele acestei religii în fața întregii lumi și să demonstrăm aplicabilitatea adevărată a islamului.

Călăuzirea Profetului Mohammed (ﷺ) [1] reprezintă aplicarea acestei credințe într-un mod practic. Ea îmbină toate caracteristicile care fac ca islamul să fie o religie ușor de acceptat și de practicat, deoarece aceasta include

toate aspectele vieții, fie că este vorba despre cel religios, practic, etic, material sau spiritual.

Această carte [\[2\]](#), care conține selecții din lucrarea „Zad Al-Ma’ad fi hadyi Khayr al-ibad” a imamului Ibn al-Qayyim (Allah să aibă milă de el!), considerată a fi una dintre cele mai bune cărți care descriu învățăturile Profetului Mohammed (ﷺ), este o abordare a conduitei profetice în toate aspectele vieții, din dorința de a o transforma într-un punct de referință și un exemplu demn de urmat.

Îi cerem lui Allah să ne ofere sinceritate și să binecuvânteze munca noastră!

Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la puritate și satisfacerea nevoilor naturale

a) Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la satisfacerea nevoilor naturale

1. Atunci când intra sau ajungea în locul unde își făcea nevoile, el (ﷺ) spunea:

„«Allāhumma inni a‘ūdhu Bika min al-khubthi wa al-khabā’ith» (O Allah, caut adăpost la Tine de necurat și necurate!)” (Al-Bukhari și Muslim)

Iar atunci când ieșea din locul unde își făcea nevoile, el (ﷺ) spunea:

„«Ghufrānak» (Caut iertarea Ta!).”
(Abu Dawud, Ibn Majah și At-Tirmidhi)

<http://sunnah.com/urn/1252990>

2. El (ﷺ) urina cel mai adesea din poziție șezând.

3. El (ﷺ) se curăța uneori cu apă, uneori cu pietre și alteori el (ﷺ) le folosea pe ambele.

4. El (ﷺ) folosea mâna stângă pentru a se curăța.

5. După ce se curăța cu apă, el (ﷺ) își freca mâna de pământ.

6. Dacă se afla într-o călătorie, el (ﷺ) se ducea departe de companiile săi

(Allah să fie mulțumit de ei!) pentru a își satisface nevoile naturale, astfel încât aceștia să nu îl poată vedea.

7. El (ﷺ) se ascundea uneori în spatele unor tufișuri, uneori în spatele unor palmieri, iar alteori în spatele arbuștilor.

8. El (ﷺ) alegea pământul moale pentru a urina.

9. El (ﷺ) nu își ridica hainele decât atunci când era foarte jos și aproape de pământ.

10. El (ﷺ) nu vorbea și nu răspundea la salutări atunci când își satisfăcea nevoile naturale.

b) Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la abluțiune (wudū')[3]

1. De regulă, Profetul Mohammed (ﷺ) efectua abluțiunea pentru fiecare rugăciune, deși câteodată efectua mai multe rugăciuni cu o singură abluțiune.
2. El (ﷺ) folosea pentru abluțiune aproximativ un litru de apă sau două treimi din acesta, iar câteodată puțin mai mult.
3. El (ﷺ) folosea apa pentru abluțiune cu foarte mare grijă și i-a avertizat pe musulmani să nu risipească apa.
4. El (ﷺ) își spăla membrele uneori doar o singură dată, alteori de două sau trei

ori, dar niciodată de mai mult de trei ori.

5. El (ﷺ) își curăța gura și nasul folosind uneori un pumn de apă, iar alteori cu două sau trei mâini de apă, spălându-și gura și nasul deodată.

6. El (ﷺ) folosea mâna dreaptă pentru a lua apa și cea stângă pentru a o expulza.

7. El (ﷺ) nu făcea niciodată abluțiunea fără a își curăța gura și nasul.

8. El (ﷺ) obișnuia să își șteargă cu mâna udă tot capul și deseori își mișca mâinile către fața și apoi către spatele capului.

9. Atunci când își ștergea fruntea, el (ﷺ) includea și turbanul.

10. El (ﷺ) curăța atât partea internă, cât și cea externă a urechilor împreună cu capul.

11. El (ﷺ) își spăla picioarele atunci când nu purta papuci sau șosete.

12. El (ﷺ) efectua toate actele abluțiunii în ordine și fără întrerupere, neschimbând vreodată un act al acesteia.

13. El (ﷺ) începea abluțiunea cu „Bismi-llah” (În Numele lui Allah) și o încheia spunând:

„«Ash-hadu an lā ilāha ill-Allah
wahdahu laa sharika lah, wa ash-hadu
anna Mohammedan ‘abduhu wa
rasuluhu. Allāhumma aj’alni min at-
tawābin waj’alni min al-
mutatahhirina» (Mărturisesc că nu
există altă divinitate demnă de adorare
în afară de Allah Unicul, are nu are
parteneri și mărturisesc că Mohammed
este Robul și Mesagerul Său. O Allah,
fă-mă dintre cei care se căiesc și dintre
cei care se purifică!)” (At-Tirmidhi)

14. Nici el (ﷺ) și nici companionii săi
(Allah să fie mulțumit de ei!) nu
spuneau la începutul abluțiunii:
„Intenționez să înlătur impuritățile
pentru a efectua rugăciunea.” (aceasta

însemnând că ei nu rosteau intenția cu voce tare).

15. El (ﷺ) nu s-a spălat niciodată până mai sus de coate și de glezne.

16. El (ﷺ) nu obișnuia să își șteargă membrele pentru a se usca.

17. El (ﷺ) își trecea uneori apă prin barbă, dar nu întotdeauna.

18. El (ﷺ) se spăla adeseori printre degetele de la picioare, dar nu întotdeauna.

19. El (ﷺ) nu aștepta ca altcineva să îi toarne apă atunci când făcea abluțiunea, ci și-o turna singur, dar,

câteodată, atunci când avea nevoie, îi turna altcineva.

c) Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la ștergerea peste șosete[4]

1. Relatările autentice spun că el (ﷺ) se ștergea peste încălțăminte de piele atunci când se afla acasă sau călătorea. El (ﷺ) a specificat că perioada maximă de timp în care poate fi făcută această acțiune este de o zi și o noapte pentru rezidenți și de trei zile și trei nopți pentru călători.

2. El (ﷺ) se ștergea peste partea superioară a șosetelor sau a încălțăminte. [El (ﷺ) se ștergea, de

asemenea, fie doar peste turban, fie peste turban și frunte.]

3. El (ﷺ) acționa în funcție de acoperirea picioarelor: dacă purta șosete sau încălțăminte, el (ﷺ) se ștergea peste ele, iar dacă era în picioarele goale, le spăla.

d) Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la Tayammum[5]

1. El (ﷺ) efectua tayammum cu tipul de pământ pe care se ruga, fie că era praf, pământ sau nisip, **și spunea:**

„Pământul a fost făcut loc de rugăciune pentru mine și este pur (adică se poate folosi pentru împlinirea abluțiunii uscate – tayammum – atunci când apa

nu este disponibilă sau când nu poate fi folosită). Așadar, orice membru al comunității se poate ruga oriunde s-ar afla, în momentul în care a intrat timpul pentru rugăciune.” (Al-Bukhari și Muslim)

2. El (ﷺ) nu a luat pământ cu el în timpul călătoriilor și nici nu le-a cerut companionilor săi (Allah să fie mulțumit de ei!) să facă astfel.

3. Nu există nicio relatare care să arate că el (ﷺ) a făcut sau a poruncit să se facă tayammum pentru fiecare rugăciune. El (ﷺ) a considerat că tayammum este doar un substitut pentru abluțiune.

4. El (ﷺ) efectua tayammum prin lovirea pământului o dată și se ștergea atât peste față, cât și peste mâini.

2. Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la rugăciune (as-salāh)[6]

a) Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la începutul rugăciunii și recitare

1. Atunci când începea rugăciunea, Profetul Mohammed (ﷺ) spunea: „Allahu Akbar” (Allah este Prea Măreț). Înainte de aceasta, el (ﷺ) nu spunea nimic altceva și nici nu își rostea cu voce tare intenția (niyyah).

2. El (ﷺ) își ridică mâinile, cu degetele întinse și cu palmele îndreptate spre qiblah (**direcția de rugăciune**), până la nivelul urechilor sau al umerilor. Apoi, el (ﷺ) își pune mâna dreaptă peste mâna stângă.

3. Uneori, el (ﷺ) spunea:

„«Allāhumma bā'id baini wabaina khatayāya kama bā'adta baina al-mashriqi wa al-maghribi, Allāhumma naqqini min khatayāya kama yunaqqa ath-aūbu al-ābyadu min ad-danasi, Allāhumma aghsilni bi al-ma'i wa ath-thalji wa al-barad» (O, Allah, îndepărtează de mine păcatele așa cum ai îndepărtat Estul de Vest. Curăță-mă de păcate așa cum un veșmânt alb este

curățat de murdărie. O, Allah, curăță-mă de păcate cu zăpadă, apă și grindină!)” (Al-Bukhari și Muslim)

Alteori, el (ﷺ) spunea:

„Ci eu, cu adevărat, îmi îndrept fața cu credință doar către Cel care a creat Cerurile și Pământul; și niciodată nu voi mai fi dintre cei care-I fac Lui asociați! ~ (...) Cu adevărat rugăciunea mea, sacrificiul meu, viața și moartea mea Îi aparțin lui Allah, Stăpânul lumilor. ~ El nu are niciun asociat! Astfel mi s-a poruncit și eu sunt primul dintre musulmani! [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 6:79; 162-163] (...)” (Ibn Majah)

4. După cuvintele de la început, el (ﷺ) spunea:

„«A‘ūdhu billahi min-ash Sheitan-ir-Rajīm» (Caut adăpost la Allah de Șeitan cel blestemat!)” Apoi recita Surat Al-Fatihah[7].

5. El (ﷺ) făcea două pauze scurte, prima între „Allahu Akbar” și recitarea Surei Al-Fatihah și a doua după recitare sau înainte de rukū‘ (plecăciune).

6. După terminarea Surei Al-Fatihah, el (ﷺ) începea o altă Sură (Capitol), prelungind-o sau scurtând-o în funcție de circumstanțe, precum, spre exemplu, călătoria, însă obișnuia să

recite de obicei pasaje de lungime medie.

7. În rugăciunea Fajr (rugăciunea de la revărsatul zorilor), el (ﷺ) obișnuia să recite cu aproximație între 60 și 100 de versete. Uneori, el (ﷺ) recita Surat Qaf sau Surat Ar-Rum. Alteori, el (ﷺ) recita Surele At-Takwir, Ar-Rum sau Az-Zalzalah în ambele raka‘āt[8]. Recita Surele Al-Falaq și An-Nas în timpul călătoriei. Odată, el (ﷺ) a început să recite Surat Al-Mu‘minun în prima raka‘ah, până când a ajuns la partea despre Moise și Aaron (Pacea fie asupra lor!), moment în care a început să tușească, fapt pentru care a terminat recitarea și a făcut plecăciunea (rukū‘).

8. Vinerea, el (ﷺ) recita adeseori în rugăciunea Fajr Surele As-Sajdah și Al-Insan.

9. Adeseori, el (ﷺ) își prelungea recitarea în rugăciunea Dhuhur (cea de prânz). Atunci când recitarea era lungă la Dhuhur, el (ﷺ) o reducea la jumătate la ‘Asr, dar atunci când prima era mai scurtă, el (ﷺ) o lungea pe următoarea.

10. Oamenii l-au auzit recitând în rugăciunea Maghrib (rugăciunea de apus) Surat At-Tur, iar altădată Surat Al-Mursalat.

În ceea ce privește ‘Isha (rugăciunea de noapte), el (ﷺ) era auzit recitând Surat At-Tin și i-a cerut lui Mu’adh

(Allah să fie mulțumit de el!),
companionul său, să recite doar Surat
Ash-Shams, Al-A'la, Al-Layl și altele
similare, dezaproband recitarea Surei
Al-Baqarah în cadrul acestei
rugăciuni.

11. Face parte din călăuzirea lui (ﷺ) ca
Sura sa fie recitată complet. Câteodată,
o împărțea între două raka'āt. El (ﷺ)
recita versetele de la începutul unei
Sure, dar nu s-a relatat că ar fi recitat
doar sfârșitul sau porțiunea din mijloc
a vreuneia.

12. El (ﷺ) obișnuia însă să recite două
Sure într-o singură rak'ah în timpul
rugăciunilor nafilah[\[9\]](#), dar rareori
recita aceeași Sura în ambele raka'āt.

El (ﷺ) nu a specificat o Sură specială pentru nicio rugăciune voluntară cu excepția rugăciunii de vineri și a rugăciunii din cadrul celor două sărbători ('Eīd).

13. El (ﷺ) s-a rugat cu qunut[10] în rugăciunea Fajr după rukū' [11] timp de o lună, apoi a renunțat. Aceasta s-a datorat unei situații particulare, astfel că, atunci când aceasta s-a terminat, s-a încheiat și qunut-ul său. Călăuzirea lui (ﷺ) a fost să se facă rugăciunea cu qunut în timpul calamităților, dar fără a se limita la rugăciunea Fajr.

b) Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la modalitatea de efectuare a rugăciunii[12]

1. El (ﷺ) obișnuia să facă prima rak‘ah mai lungă decât a doua în cadrul fiecărei rugăciuni.

2. După ce termina recitarea Coranului, el (ﷺ) făcea o pauză suficient de lungă, astfel încât să își tragă răsuflarea, apoi își ridica mâinile spunând „Allahu Akbar” și se apleca în rukū‘. El (ﷺ) își punea mâinile pe genunchi ca și cum i-ar fi prins între mâini. Apoi, distanțându-și mâinile de corp, își îndrepta spatele în prosternare, ținându-și capul la același nivel cu spatele, fără a-l ridica sau coborî.

3. El (ﷺ) obișnuia să repete:

„«Subhāna Rabbī al-‘Aẓīm» (Slavă Domnului meu, Cel Prea Măreț!)” (Muslim)

Sau: „«Subhānak Allāhumma, Rabbana wa bihamdika. Allāhumma-ghfir-li» (Slăvit ești Tu, o, Allah, Domnul nostru, și pe Tine Te preamăresc! O, Allah, iartă-mi păcatele!).” (Al-Bukhari și Muslim)

De asemenea, el (ﷺ) obișnuia să spună:

„«Subbuhun Quddusun, Rabb-ul-mala’ikati war-ruh» (Tu ești Prea Gloriosul, Preasfântul. Tu ești Domnul îngerilor și al duhului[13].)” (Muslim)

4. El (ﷺ) obișnuia să stea în rukū‘ suficient de mult timp pentru a Îl slăvi

pe Allah, spunând „Subhāna Rabbī al-‘Aẓīm” de zece ori, și la fel făcea și în sujūd[14]. Uneori, el (ﷺ) stătea în rukū‘ și sujūd la fel cât stătea și în picioare. El (ﷺ) prelungea această perioadă dacă se afla singur în timpul rugăciunii de noapte. Cu toate acestea, tradiția sa este aceea a moderației în ceea ce privește rugăciunea și a armoniei în ceea ce privește lungimea unităților de rugăciune.

5. Apoi, el (ﷺ) își înălța capul spunând:

„«Sami’ Allahu liman Hamidah»
(Allah le răspunde celor care-L
slăvesc!)” (Al-Bukhari)

El (ﷺ) își ridică mâinile și își îndrepta spatele, după care făcea același lucru atunci când își înălța capul din prosternare. El (ﷺ) a spus în acest sens:

„Rugăciunea nu este validă dacă persoana nu își îndreaptă spatele atunci când se apleacă și atunci când se prosternează.” (An-Nasa’i, At-Tirmidhi, Ibn Majah și Abu Dawud)

Atunci când se ridică, el (ﷺ) spunea:

„«Rabbanā wa lak’al-Hamd» (O, Domnul nostru, Ție Ți se cuvine toată slava!)”

Sau spunea: „«Allāhumma Rabbanā lak’al-Hamd» (O, Allah, Domnul nostru, Ție Ți se cuvine toată slava!)

6. El (ﷻ) rămânea în această poziție pe toată perioada rukū‘-ului său și recita:

„«Allāhumma Rabbanā wa-lak’al-Hamd mil’as-samawāti wa mil’al-ardi wa mila ma baynahuma wa mila ma shi’ta min sha’yin bād. Ahla-ath-thanā’i wa-l-majdi, ahaqqu ma qal al-‘abdu, wa kulluna laka ‘abd. La mani’a lima ‘a’tayta wa la mu’tiya lima mana’ta, wa la yanfa‘u dhal-jaddi minka-l-jadd» (O Allah, Domnul nostru, Ție Ți se cuvine toată slava care ar putea umple Cerurile, Pământul, și ceea ce se află între ele, precum și tot ceea ce Tu dorești. Ție Ți se cuvine toată slava și gloria, și cele mai bune cuvinte pe care le spune un rob, iar noi suntem cu toții robii Tăi,

nimeni nu poate opri ceea ce Tu ai dăruit, și nimeni nu poate da ceea ce Tu ai oprit și celui puternic nu îi este de niciun folos puterea împotriva Ta!)” (Muslim)

7. Apoi, el (ﷺ) spunea „Allahu Akbar” și se prosterna fără a-și ridica mâinile. El (ﷺ) își puna jos prima dată genunchii, apoi mâinile, fruntea și nasul. El (ﷺ) se prosterna pe frunte și nas, și nu pe marginea turbanului. Se prosterna adeseori direct pe pământ, chiar dacă acolo se aflau apă și nămol, sau pe un covor făcut din frunze de palmier sau din pielea unui animal.

8. Atunci când se prosterna, își puna în mod ferm fruntea și nasul pe

pământ, distanțându-și mâinile de corp atât de mult încât i se vedea albeața de la subsuori.

9. El (ﷺ) își puna mâinile pe lângă umeri și urechi, și stătea în prosternare cu vârfurile degetelor de la picioare îndreptate către qiblah. Mâinile și degetele lui erau, de asemenea, îndreptate către qiblah.

10. În această poziție spunea:

„«Subhānak Allāhumma, Rabbana wa bihamdika. Allāhumma-ghfir-li» (Slăvit ești Tu, o, Allah, Domnul nostru, și pe Tine Te preamăresc! O, Allah, iartă-mi păcatele!).” (Al-Bukhari și Muslim)

El (ﷺ) spunea, de asemenea:

„«Subbuhun Quddusun, Rabb-ul-mala'ikati war-ruh» (Tu ești Prea Gloriosul, Preasfântul. Tu ești Domnul îngerilor și al duhului[15].)”
(Muslim)

11. Apoi, el (ﷺ) își înălța capul spunând: „Allahu Akbar”, fără a ridica mâinile. După aceea, el (ﷺ) se așeza, punându-și piciorul stâng sub el și îndreptându-și piciorul drept. Își punea mâinile pe coapse, cu coatele așezate pe acestea și vârfurile degetelor pe genunchi. El (ﷺ) făcea un cerc cu degetul mare și cu degetul mijlociu, ridicându-și degetul arătător și

mișcându-l în suplicație, în timp ce spunea:

„«Allāhumma-ghfir-li, wa arhamni, wa ajburni, wa ahdini, wa ‘afīni» (O, Allah, iartă-mă, ai milă de mine, corectează-mi greșelile, călăuzește-mă și oferă-mi mijloacele de subzistență!)”
(Abu Dawud)

12. Făcea parte din practica lui să stea în sujūd la fel de mult cât stătea în prosternare.

13. Apoi, el (ﷺ) se ridica lăsându-și greutatea pe talpa picioarelor și punând mâinile pe coapse. Începea să recite Coranul fără a face o pauză, la fel cum făcea la începutul rugăciunii. Cea de a

doua rak‘ah se efectuează în același mod ca prima, dar fără a rosti „Allahu Akbar” la început, fără a face pauză, suplicația de deschidere și scurtând un pic această rak‘ah. El (ﷺ) efectua prima rak‘ah mai lungă decât cea de a doua, prelungind-o până când nu mai auzea zgomotul pașilor.

14. Atunci când se așeza pentru tashahhud[\[16\]](#), el (ﷺ) își puna mâna stângă peste coapsa stângă și mâna dreaptă peste coapsa dreaptă, ținând întins degetul arătător. Nu o făcea într-un mod vertical sau orizontal, ci îl mișca în timp ce îl ținea puțin curbat. Făcea un cerc cu degetul mare și cu cel mijlociu de la mâna dreaptă, ridicând

degetul arătător atunci când rostea suplica, ținându-și ochii asupra lui.

15. În poziția șezândă, el (ﷺ) recita tashahhud, învățându-și companionii (Allah să fie mulțumit de ei!) să spună:

„«At-tahiyyātu Lillahi was-salawātu wat-tayyibāt, as-salāmu ‘alaika ayyuha an-nabiu wa rahmatu Allahi wa barakatuh, as-salāmu ‘alaina wa ‘ala ‘ibad Allahi as-sālihīn. Ash-hadu an lā ilāha illa Allah wa ash-hadu anna Muhammadan ‘ābduhu wa rasūluh» (Toate saluturile - At-Tahiyyāt - sunt pentru Allah și toate actele de slăvire și faptele bune. Pacea, mila și binecuvântarea lui Allah fie asupra ta, o, Profetule! Pacea fie

asupra noastră și asupra tuturor robilor dreptcredincioși ai lui Allah!

Mărturisesc că nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah și că Mohammed este Robul și Trimisul Său!” (Al-Bukhari și Muslim)

El (ﷺ) prescurta toate acestea, ca și cum s-ar fi rugat pe pietre încinse. Apoi, spunând „Allahu Akbar”, el (ﷺ) se ridica, lăsându-și greutatea pe talpa picioarelor și punând mâinile pe coapse, după care își înălța capul și stătea din nou drept. În ultimele două rak‘āt, recita doar Surat Al-Fatihah sau recita și alte versete din Coran alături de ea.

16. În ultimul tashahhud, el (ﷺ) se așeza pe jos cu piciorul întins spre partea dreaptă[17]. Avea glezna stângă între coapsă și picior, în timp ce piciorul drept era extins înspre dreapta. Își punea mâna dreaptă peste coapsa dreaptă, ținând trei degete apropiate și ridicând degetul arătător. Apoi, el (ﷺ) rostea următoarele suplicații:

„«At-tahiyyātu Lillahi was-salawātu wat-tayyibāt, as-salāmu ‘alaika ayyuha an-nabiu wa rahmatu Allahi wa barakatuh, as-salāmu ‘alaina wa ‘ala ‘ibad Allahi as-sālihīn. Ash-hadu an lā ilāha illa Allah wa ash-hadu anna Muhammadan ‘abduhu wa rasūluh» (Toate salaturile - At-Tahiyyāt - sunt pentru Allah și toate

actele de slăvire și faptele bune. Pacea, mila și binecuvântarea lui Allah fie asupra ta, o, Profetule! Pacea fie asupra noastră și asupra tuturor robilor dreptcredincioși ai lui Allah!

Mărturisesc că nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah și mărturisesc că Mohammed este Robul și Trimisul Său!)” (Al-Bukhari și Muslim)

„«Allāhumma sālli ‘ala Muhammad wa ‘ala āli Muhammad, kama sallaita ‘ala Ibrāhīm wa ‘ala āli Ibrāhīm, Innaka Hamīdum Majīd, allāhumma bārik ‘ala Muhammad wa ‘ala āli Muhammad kama bārakta ‘ala Ibrāhīm wa ‘ala āli Ibrāhīm, Innaka Hamīdum Majīd» (O, Allah, trimite Slava Ta

asupra lui Mohammed și asupra
familiei lui Mohammed, așa cum ai
trimis Slava Ta asupra lui Avraam și
asupra familiei lui Avraam. Cu
adevărat, Tu ești plin de Slavă și
Măreție. O, Allah, trimite
binecuvântările Tale asupra lui
Mohammed și asupra familiei lui
Mohammed, așa cum ai trimis
binecuvântările Tale asupra lui
Avraam și asupra familiei lui Avraam.
Cu adevărat, Tu ești plin de Slavă și
Măreție!)”

„«Allāhumma Inni A‘ūdhu Bika min
adhābi Jahannam, wa min adhābil-
Qabr, wa min fitnatal-Mahya wal-
Mamāt, wa min fitnatul al-masīh ad-
Dajjal» (O, Allah, caut adăpost la Tine

de pedeapsa Focului, de chinul din mormânt, de încercările vieții și ale morții și de amăgirea lui al-Masīh ad-Dajjal!)” (Al-Bukhari)

La sfârșit, el (ﷺ) își întorcea fața spre dreapta și spunea: „As-salām aleikum wa rahmatu Allah” (Pacea și mila lui Allah fie asupra voastră!) și apoi spre stânga, repetând aceleași cuvinte.

17. El (ﷺ) i-a poruncit musulmanului să se roage în spatele unei sutrah[\[18\]](#), fie chiar și în spatele unui băț sau al unei săgeți. El (ﷺ) obișnuia să pună o suliță în fața lui sau se ruga afară atunci când călătorea. Își folosea, de asemenea, cămila drept sutrah atunci când se ruga

sau o șa, pe care o folosea pentru a se ruga în spatele ei.

18. Atunci când se ruga în fața unui zid, lăsa un spațiu suficient cât să-i permită unei capre să treacă. Se ruga stând aproape de acesta și le-a poruncit și altora să facă astfel.

c) Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la acțiunile din timpul rugăciunii[19]

1. El (ﷺ) nu se uita în jur în timpul rugăciunii.
2. El (ﷺ) nu închidea ochii în timp ce se ruga.

3. El (ﷺ) obișnuia să își plece capul în rugăciune. Câteodată își începea rugăciunea cu intenția de o prelungi, dar, dacă auzea plânsetul unui copil, o scurta pentru a nu-i produce mamei neplăceri.

4. Câteodată, el (ﷺ) efectua rugăciunea obligatorie ținându-și pe umeri nepoata, pe Umamah. Când stătea în picioare, el (ﷺ) o ținea, iar în timpul rukū‘ și sujūd, el (ﷺ) o lăsa jos.

5. Uneori, nepoții săi, Al-Hasan sau Al-Hussein (Allah să fie mulțumit de ei!), se urcau pe spatele lui în timp ce se ruga. Profetul (ﷺ) prelungea prosternarea pentru ca aceștia să nu cadă.

6. Odată, soția lui, ‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!), a venit în timp ce se ruga, iar el (ﷺ) a mers și i-a deschis ușa, după care s-a întors la locul lui.

7. În timpul rugăciunii, el (ﷺ) răspundea la salutări printr-un semn al mâinii.

8. El (ﷺ) ofta, plângea sau își limpezea vocea atunci când era necesar.

9. Uneori, el (ﷺ) se ruga desculț, alteori încălțat și a poruncit ca oamenii să poarte pantofi speciali pentru rugăciune, astfel încât să se diferențieze de evrei.

10. Uneori, el (ﷺ) se ruga îmbrăcat cu un singur veșmânt, dar, de cele mai multe ori, purta două veșminte.

d) Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la acțiunile de după rugăciune[20]

1. După terminarea rugăciunii, Profetul (ﷺ) Îi cerea iertare lui Allah de trei ori și apoi spunea:

„«Allāhumma innaka antas-Salām wa minkas-Salām Tabārakta ya Dhal-Jalāli wal-Ikrām» (O, Allah, Tu ești Pacea, și de la Tine vine Pacea, Slăvit ești Tu, o, Posesor al Măreției și al Generozității!)” (Muslim)

Apoi, el (ﷺ) rămânea cu fața îndreptată spre qiblah atât timp cât era necesar pentru a termina suplicația, după care se întorcea imediat către adoratori, fie la stânga, fie la dreapta.

2. După terminarea rugăciunii Fajr, el (ﷺ) rămânea la locul de rugăciune până la răsăritul Soarelui.

3. După fiecare rugăciune obligatorie, el (ﷺ) spunea de asemenea:

„«Lā ilāha illa Allahu, wahdahu la sharīka-llah lahu-l-mulku walahul-hamd, wa huwa ‘ala kulli shaiyin qadīr. Allāhumma la mani’a lima a’atait, wala mu’tiya lima mana’at, wala yanfa’u thal-jaddi minkal-jad.»

(Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah, Unicul, care nu are niciun partener, a Lui este Împărăția și Slava și El este cu putere peste toate. O, Allah, nimeni nu poate opri ceea ce Tu ai dăruit, și nimeni nu poate da ceea ce Tu ai oprit și celui puternic nu îi este de niciun folos puterea împotriva Ta!)” (Al-Bukhari și Muslim)

Sau: „«Lā ilāha illa Allahu, wahdahu la sharīka-llah la hul-mulku walahul-hamd, wa huwa ‘ala kulli shaiyin qadīr. Lā hawla wa la quwwata illa billah, Lā ilāha illa Allahu wala na’abudu illa iyyah, la hun-ni’matu walahul-fadl wa la huth-athana’-ul-hasan, Lā ilāha illa Allahu mukhlisīna

lahud-dīn wa lauw karih al-kafirūn»
(Nu există altă divinitate demnă de
adorare în afară de Allah, Unicul, care
nu are niciun partener, a Lui este
Împărăția și Slava și El este cu putere
peste toate. Nu există forță, nici putere
decât la Allah. Nu există altă divinitate
demnă de adorare în afară de Allah și
nu adorăm pe nimeni în afară de Allah.
Pentru El sunt toate favorurile,
mulțumirea și slava. Nu există altă
divinitate demnă de adorare în afară de
Allah și Lui Îi suntem sinceri în religie,
chiar dacă necredincioșii detestă acest
lucru.)” (Muslim)

4. Profetul Mohammed (ﷺ) le-a
recomandat credincioșilor să spună
după fiecare rugăciune obligatorie:

«Subhān-Allah» (Slăvit fie Allah!) de treizeci și trei de ori, «Al-hamdu Lillah» (Toată lauda I se cuvine lui Allah!) de treizeci și trei de ori și «Allahu Akbar» (Allah este Prea Măreț!) de treizeci și trei de ori și să completeze o sută cu ruga:

„«Lā ilāha illa Allahu wahdahu la sharīka-lah, lahul-mulku walahul-hamd, wa huwa 'ala kulli shai'in qadīr.» (Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah, Unicul, care nu are niciun partener; a Lui este Împărăția și Slava El este cu putere peste toate.)”

e) Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la rugăciunile nocturne și cele voluntare[21]

1. În general, Profetul Mohammed (ﷺ) efectua rugăciunile Sunnah[22] și alte rugăciuni voluntare acasă, în special rugăciunea Sunnah de după Maghrib.
2. Când nu călătorea, el (ﷺ) efectua în mod obișnuit douăsprezece raka'āt: patru înainte de Dhuhhr și două după; două după Maghrib, două după Isha și două înainte de Fajr.
3. El (ﷺ) îndeplinea rugăciunea Sunnah de dinainte de Fajr mai mult decât orice altă rugăciune voluntară, nepierzând-o niciodată, precum și

rugăciunea witr[23], fie că se afla în călătorie sau acasă. Nu făcea alte rugăciuni voluntare în timpul călătoriilor sale, cu excepția acestora.

4. El (ﷺ) obișnuia să se culce pe partea dreaptă după efectuarea rugăciunii Sunnah de dinainte de rugăciunea Fajr.

5. El (ﷺ) efectua, de obicei, rugăciunea de noapte stând în picioare, dar, uneori, se ruga șezând sau recita din Coran în timp ce ședea, iar atunci când mai era puțin de citit, se ridica și se apleca pentru rukū‘.

6. Noaptea, el (ﷺ) obișnuia să efectueze opt raka‘āt, salutând după fiecare două,

urmate de rugăciunea witr de cinci raka'āt consecutive, șezând doar după a cincea, sau efectua witr de nouă raka'āt șezând după a opta, iar apoi se ridica să o efectueze pe cea de a noua, după care se așeza pentru tashahhud și încheia rugăciunea. După aceasta, el (ﷺ) mai efectua alte două raka'āt sau mai făcea witr format din șapte raka'āt în aceeași manieră, urmată de două raka'āt în timp ce ședea.

7. El (ﷺ) efectua rugăciunea witr în prima parte, la mijlocul sau în ultima parte a nopții, **însă a spus:**

„Faceți din rugăciunea witr ultima voastră rugăciune din noapte.” (Al-Bukhari și Muslim)

8. Câteodată, el (ﷺ) se ruga încă două raka'āt șezând după witr, și recita Coranul așezat, dar se ridica atunci când se pregătea să facă rukū'.

9. Dacă era copleșit de somn sau durere, el (ﷺ) efectua douăsprezece raka'āt în ziua următoare.

10. Odată, el (ﷺ) a făcut rugăciunea de noapte recitând un singur verset al Coranului, pe care l-a repetat până dimineața.

11. Câteodată, el (ﷺ) recita Coranul cu o voce joasă în timpul rugăciunii din noapte, iar alteori cu voce tare. Uneori petrecea un timp lung în rugăciune, iar alteori îl reducea.

12. El (ﷺ) recita în rugăciunea witr Surat Al-A'la, Surat Al-Kafirūn și Surat Al-Ikhlās. După terminarea rugăciunii, **spunea:**

„«Subhān-al-Malikil-Quddūs» (Slavă Suveranului, Preasfântul) de trei ori, ridicând vocea și prelungind cuvintele atunci când spunea «Subhān-al-Malikil-Quddūs» a treia oară.” (An-Nasa’i) <http://sunnah.com/nasai/20/136>

<http://sunnah.com/nasai/20/136>

3. Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la rugăciunea de vineri (al-jumu'ah)[24]

1. Făcea parte din călăuzirea Profetului Mohammed (ﷺ) să onoreze ziua de vineri și rugăciunea de vineri (**al-jumu'ah**), atribuindu-i anumite practici specifice, precum îmbăierea, purtarea celor mai bune haine, ascultarea atentă a predicii și invocarea binecuvântărilor asupra Profetului (ﷺ) în mod frecvent.

2. El (ﷺ) îi saluta pe credincioși, se urca la amvon, se îndrepta cu fața către aceștia, îi saluta, apoi se așeza. În continuare, Bilal (**Allah să fie mulțumit de el!**) rostea chemarea la rugăciune (**adhan**), iar Profetul (ﷺ) își începea predica imediat după aceasta, fără nicio pauză. Înainte de adoptarea amvonului, el (ﷺ) se sprijinea în timpul predicii pe un baston.

3. El (ﷺ) rostea predica stând în picioare, apoi se așeza pentru scurt timp, după care se ridica din nou pentru o a doua predică.

4. Profetul (ﷺ) le-a cerut credincioșilor să stea aproape de el (ﷺ) și să asculte cu atenție, spunând că un om nu ar trebui nici măcar să-i spună altuia să asculte, deoarece acestea ar fi considerate vorbe deșarte, care ar anula răsplata rugăciunii de jumu'ah.

5. Atunci când rostea predica din ziua de vineri, i se înroșeau ochii, vorbea mai tare și arăta o furie crescândă, ca și cum ar fi anunțat invazia unei armate.

6. El (ﷺ) obișnuia să își înceapă predica spunând (după slăvirea lui Allah): „În ceea ce privește” (amma bād). De asemenea, își scurta predica și prelungea rugăciunea.

7. În cadrul predicilor, el (ﷺ) își învăța companionii (Allah să fie mulțumit de ei!) fundamentele și legile islamului. El (ﷺ) le dădea ordine și menționa prohibiții atunci când era necesar.

8. El (ﷺ) își întrerupea predica pentru orice nevoie neașteptată sau pentru a răspunde la o întrebare, după care o relua. Cobora câteodată de la amvon dacă avea vreo nevoie și se urca din nou. Aborda subiectele curente în predicile sale, iar atunci când observa

că unii credincioși erau săraci sau nevoiași, el (ﷺ) încuraja oferirea de caritate.

9. El (ﷺ) semnala cu degetul arătător atunci când Îl menționa pe Allah Preaînaltul, iar dacă era secetă, Îl invoca pe Allah pentru ploaie.

10. După rugăciunea de jumu'ah, el (ﷺ) se ducea acasă și efectua două raka'āt de rugăciune Sunnah. De asemenea, el (ﷺ) le-a spus celor care efectuaau rugăciunea de jumu'ah să se roage patru raka'āt după aceea.

4. Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la cele două sărbători (al-‘aidin)[25]

1. El (ﷺ) obișnuia să conducă rugăciunea de ‘Eid la musalla[26], purtând cele mai frumoase haine.
2. De ‘Eid al-Fitr, el (ﷺ) mânca un număr impar de curmale înainte de a pleca la musalla, dar de ‘Eid al-Adha, el (ﷺ) amâna mâncarea până după rugăciune, atunci când mânca din animalul oferit drept sacrificiu. Amâna rugăciunea de ‘Eid al-Fitr, dar o efectua devreme pe cea de ‘Eid al-Adha.

3. El (ﷺ) obișnuia să meargă pe jos către musalla și cu un băț ascuțit sau arc pentru a-l înfige în fața lui drept sutrah pentru rugăciune.

4. Când ajungea la musalla, el (ﷺ) efectua rugăciunea de ‘Eid fără adhan sau iqāmah și fără a spune „As-salatu-l-jāmi‘ah” (rugăciunea în congregație). Nici el (ﷺ), nici companionii săi (Allah să fie mulțumit de ei!) nu făceau niciun fel de rugăciune înainte de rugăciunea de ‘Eid sau imediat după aceasta.

5. El (ﷺ) efectua rugăciunea înainte de a rosti predica. Făcea două raka‘āt, începând prima raka‘ah spunând de șapte ori „Allahu Akbar”, făcând o pauză scurtă după fiecare. Nu s-a

relatat că ar fi spus altceva între ele. Apoi, el (ﷺ) recita versete din Nobilul Coran, spunea „Allahu Akbar” și făcea rukū‘. În cea de a doua raka‘ah, el (ﷺ) repeta de cinci ori „Allahu Akbar” înainte de a recita versete din Nobilul Coran. După ce termina rugăciunea, el (ﷺ) ținea predica în fața oamenilor care stăteau aliniați în rânduri. Îi sfătuia, le cerea să facă fapte bune și le interzicea să facă rău. În rugăciunea de ‘Eid, el (ﷺ) recita câteodată Surele Qaf și Al-Qamar complet sau recita Al-A’la și Al-Ghashiyah.

6. El (ﷺ) ținea predica stând în picioare pe pământ, pentru că nu exista niciun amvon.

7. El (ﷺ) le-a permis celor care nu puteau să stea la predică să plece, fiind de ajuns rugăciunea. De asemenea, el (ﷺ) a spus că, pentru cei care participă la rugăciunea de ‘Eid, nu mai este necesară participarea la rugăciunea de vineri dacă cele două erau în aceeași zi.

8. Pentru rugăciunea de ‘Eid, el (ﷺ) se ducea pe o rută și se întorcea pe o alta diferită.

5. Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la rugăciunea din timpul eclipselor[27]

1. Atunci când avea loc o eclipsă solară, Profetul Mohammed (ﷺ) fugea speriat la moschee și făcea două raka'āt. El (ﷺ) recita în prima unitate de rugăciune Surat al-Fatihah cu voce tare, urmată de o recitare lungă din Nobilul Coran. Apoi, făcea un rukū' lung și se ridica din rukū' spunând: „Sami' Allahu liman Hamidah, Rabbanā wa-lak'al-Hamd” (Allah le răspunde celor care Îl slăvesc! O, Domnul meu, Ție Ți se cuvine toată slava!). El (ﷺ) continua să rămână în picioare și făcea o altă recitare lungă, dar mai scurtă decât prima. Apoi, Profetul (ﷺ) făcea cel de-al doilea rukū', mai scurt decât primul. El (ﷺ) se ridica din nou din rukū' și făcea un

sujūd lung. Obişnuia să procedeze în acelaşi fel şi în cea de-a doua raka‘ah. Astfel, el (ﷺ) efectua două raka‘āt, aplecându-se de patru ori în rukū‘ şi făcând patru prosternări. După rugăciune, el (ﷺ) ţinea o predică elocventă.

2. În timpul unei eclipse, el (ﷺ) accentua importanţa pomenirii lui Allah Preaînaltul, a efectuării rugăciunii, a rostirii de suplicaţii, a căinţei, a oferirii de caritate şi a eliberării sclavilor.

6. Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la rugăciunea pentru ploaie (al-istisqa’)[28]

1. Profetul Mohammed (ﷺ) obișnuia să Îl invoce pe Allah Preaînaltul pentru ploaie în timp ce se afla la amvon, transmițând oamenilor predica de vineri, însă se ruga pentru ploaie și în alte zile. De asemenea, el (ﷺ) se ruga pentru ploaie atunci când se afla în moschee, ridicându-și mâinile și invocându-L pe Allah Preaînaltul și Preaslăvitul.

2. Suplicația sa pentru ploaie includea:

„«Allāhum-m-asqi’ ‘aibādaka wa bahā’imaka wa an-nushūr rahmataka wa ahyi baladak al-mayyit» (O, Allah! Dăruiește-le apă robilor Tăi și animalelor Tale, arată Mila Ta și dă

viață pământului Tău mort!).” (Abu Dawud)

„«Allāhumma-asqinā ghaythan mughithan, marī'an, marī'an, nāfi'an ghaira dhārrin, 'āajilan, ghaira ajilin» (O, Allah! Dăruiește-ne ploaie, care ne va aproviziona din nou în mod abundent, fertil și fiind benefică, iar nu dăunătoare, trimițându-o acum, fără întârziere!)” (Abu Dawud)

3. Oricând observa nori și vânt, pe fața lui (ﷺ) se putea citi frica, iar el (ﷺ) se agita dintr-o parte în alta. Se simțea ușurat în momentul în care ploua.

4. La vederea ploii, el (ﷺ) spunea:

„«Allāhumma sayyiban nāfi‘an» (O, Allah, [fă] această ploaie benefică!)” (An-Nasa’i)

Apoi, el (ﷺ) își înlătura o parte din haine pentru a-și expune corpul la ploaie. Când era întrebat cu privire la motivul pentru care făcea aceasta, el (ﷺ) spunea:

„(...) Pentru că ea (ploaia) a fost recent cu Domnul ei.” (Abu Dawud)

5. Atunci când ploua prea mult, oamenii îi cereau să Îl implore pe Allah Cel Atotputernic să oprească ploaia, iar el (ﷺ) făcea acest lucru spunând:

„(...) «Allāhumma hawālainā wa lā ‘alainā. Allāhumma ‘ala ath-thirabi wa al-akāmi wa al-jibāli wa butuni al-ūdīti wa manābiti ash-shajar» (O, Allah! [Fă să cadă ploaia] în jurul nostru și nu asupra noastră! O, Allah! [Fă să cadă] pe câmpii, pe munți și dealuri, în văi și în locuri unde cresc copaci!)” (Al-Bukhari)

7. Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la rugăciunea din timpul fricii[29]

1. Dacă dușmanul se afla în direcția qiblah, el (ﷺ) îi aranja pe credincioși în două rânduri în spatele lui. Apoi, spunea „Allahu Akbar”, iar aceștia

repetau după el (ﷺ). După aceea, făceau cu toții rukū‘ și se ridicau împreună. Pentru prosternare, primul rând din spatele lui se prosterna, în timp ce al doilea rând rămânea în picioare cu fața către inamic. Când Profetul (ﷺ) se ridica pentru cea de a doua raka‘ah, al doilea rând făcea două prosternări, se ridica și avansa, luându-i locul primului rând, care se ducea în spate pentru a-i lua locul celui alt. Astfel, ambele rânduri primeau răsplata pentru rugăciunea din primul rând, iar rândul din spate putea să facă prosternările celei de-a doua raka‘ah cu el (ﷺ). Pentru cea de a doua raka‘ah, procedau la fel. Când Profetul (ﷺ) se așeza pentru tashahhud, noul rând din spate se

prosterna de două ori și apoi i se alătura pentru tashahhud și pentru salutul final.

2. Dacă dușmanul nu se afla în direcția qiblah, el (ﷺ) îi aranja câteodată în două grupuri: unul îndreptat către inamic, iar celălalt rugându-se alături de el (ﷺ).

Grupul care se ruga cu el (ﷺ) făcea o raka'ah înainte de a se muta în locul celui de-al doilea rând, care trecea simultan să facă cea de a doua raka'ah cu el (ﷺ). În momentul în care rugăciunea era încheiată, membrii fiecărui grup completau singuri acea raka'ah rămasă din rugăciune.

3. Câteodată, el (ﷺ) se ruga o raka'ah cu unul dintre cele două grupuri, iar

atunci când stăteau în picioare pentru cea de a doua raka'ah, primul grup termina cea de a doua raka'ah și se ducea pentru a se lupta cu inamicul. Celălalt grup i se alătura, iar el (ﷺ) îi conducea în timp ce făcea cea de a doua raka'ah. Apoi, el (ﷺ) îi aștepta din nou pentru ca ei să completeze cealaltă raka'ah înainte de a-i conduce pentru ultimul salut.

4. Alteori, el (ﷺ) efectua două raka'āt cu un grup și termina rugăciunea cu aceștia. Apoi, el (ﷺ) făcea același lucru și cu cel de al doilea grup.

5. Iar alteori, el (ﷺ) se ruga o singură raka'ah cu un grup, iar aceștia plecau fără a termina cea de a doua raka'ah.

Apoi, făcea la fel cu celălalt grup. Astfel, el (ﷺ) făcea două raka'ah în timp ce ambele grupuri făceau fiecare câte o raka'ah.

8. Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la cei decedați[30]

1. Spre deosebire de călăuzirea oferită celorlalte națiuni, cea a Profetului (ﷺ) cu privire la funeralii a fost completă. Aceasta a inclus tratarea decedatului și a familiei sale în cel mai bun mod cu putință. O astfel de prevedere începe cu vizitarea persoanei muribunde atunci când aceasta este bolnavă, amintindu-i de Viața de Apoi, sfătuind-o să își scrie testamentul și să se

căiască, cerându-le, în același timp, celor apropiați să o încurajeze să rostească mărturisirea „lā ilāha illa Allah” (Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah), pentru ca acestea să fie ultimele cuvinte spuse de cel muribund.

2. Dintre toți oamenii, Profetul (ﷺ) a fost cel mai mulțumit de destinul primit de la Allah Preaînaltul, pe care Îl slăvea cu o slavă măreață. El (ﷺ) a plâns la moartea fiului său, Ibrahīm, din milă și compasiune pentru el, însă inima lui era plină de acceptare și mulțumire față de Allah, iar limba lui era ocupată cu pomenirea și lauda Lui. El (ﷺ) a spus:

„(...) Ochii varsă lacrimi și inima este tristă și nu vom spune decât ceea ce Îl este pe plac Domnului nostru.” (Al-Bukhari)

3. El (ﷺ) a interzis lovirea peste obraji și jelitul cu voce tare pentru un mort.

4. Face parte din practica sa grăbirea pregătirilor mortului pentru a Îl întâlni pe Creatorul său, spălarea, curățirea și învelirea lui cu veșminte albe.

5. Face parte din practica sa acoperirea feței și a corpului decedatului, precum și a-i închide acestuia ochii.

6. Uneori, el (ﷺ) săruta persoana decedată.

7. El (ﷺ) a poruncit ca persoana decedată să fie spălată de trei sau de cinci ori, folosindu-se camfor la ultima spălare.

8. Profetul (ﷺ) nu spăla un martir ucis într-o luptă. El (ﷺ) obișnuia să înlăture pielea și metalul de la un martir și să îl îngroape în hainele lui, fără a efectua rugăciunea de înmormântare pentru acesta.

9. El (ﷺ) a poruncit ca o persoană în stare de ihrām[31] să fie spălată cu apă și sidr (frunze de lotus de pământ), și apoi învelită în veșmintele de ihrām. De asemenea, el (ﷺ) a interzis parfumarea și acoperirea capului acestuia.

10. El (ﷺ) a poruncit ca tutorele decedatului să îi asigure acestuia un veșmânt alb decent, avertizând împotriva extravagantei în alegerea veșmântului.

11. Dacă veșmântul nu era suficient de mare pentru a acoperi întregul corp, el (ﷺ) acoperea capul și puneă iarbă pe picioare.

a) Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la rugăciunea de înmormântare[32]

1. Profetul (ﷺ) obișnuia să se roage pentru cel decedat în afara moscheii, deși se ruga pentru el și în moschee,

dar aceasta nu a fost practica lui obișnuită.

2. Atunci când i se aducea un corp, el (ﷺ) întreba:

„(...) Are vreo datorie? (...)” (Al-Bukhari și Muslim)

El (ﷺ) nu făcea rugăciunea de înmormântare pentru cei care au murit având datorii, dar le-a cerut companionilor (Allah să fie mulțumit de ei!) să facă rugăciunea pentru aceștia. Totuși, atunci când Allah i-a dat bunăstare, el (ﷺ) a efectuat rugăciunea de înmormântare pentru cei care au murit având datorii, plătindu-le

chiar el (ﷺ) și lăsând averea celor decedați pentru moștenitorii lor.

3. El (ﷺ) începea rugăciunea de înmormântare spunând: „Allahu Akbar”, lăudându-L pe Allah, glorificându-L și rugându-se. **Spunea:** „Allahu Akbar” de patru sau cinci ori.

4. El (ﷺ) le-a cerut oamenilor să se roage în mod sincer pentru cei decedați. **Câteva dintre suplicațiile lui erau:**

„«Allāhumma-aghfir lihayyina wa mayyitina wa saghīrina wa kabīrina wa dhakarina wa unthāna wa shāhidina wa gha'ibna. Allāhumma man ahiaitahu minna fa-ahyihi 'ala-l-Islam, wa man

tawafaitahu minna fatawaffahu ‘ala-l-
īman. Allāhumma lā tahrimna ajrahu
wa lā taftinna ba‘dah» (O, Allah, iartă-
i pe cei care trăiesc și pe cei care sunt
morți, pe tinerii și pe bătrânii noștri, pe
bărbații și pe femeile noastre, pe cei
prezenți și pe cei absenți! O, Allah,
aceluia dintre noi pe care îl ții în viață,
dă-i o viață de credincios, iar pe acela
pe care l-ai luat din viață, lasă-l să
moară credincios! O, Allah, nu ne lua
răsplata [credinței] și nu duce în
rătăcire după moartea lui!)” (Abu
Dawud)

„«Allāhumma-aghfir lahu warhamhu
wa ‘afihi, wa ‘afu ‘anhu, wa akrim
nuzulahu wa wassi‘ mudkhalahu
waghsilhu bil-ma’ wa ath-thalji wa al-

barad, wa naqqihi mina al-khataya kama naqqaita-thawb al-abyad min ad-danas. Wa abdilhu daran khairan min darihi, wa ahlan khayran min ahlihi, wa zawjan khayran min zawjihi. Wa adkhilahu-l-jannah wa ‘aidhahu min ‘adhābi al-qabri wa min ‘adhābi annār» (O, Allah! Iartă-l, ai milă de el, dă-i pace și iartă-l! Primește-l cu onoare și fă-i mormântul spațios; spală-l cu apă, zăpadă și grindină. Curăță-l de păcate așa cum ai curăța un veșmânt alb de impurități. Răsplătește-l cu un lăcaș mai bun decât lăcașul său, cu o familie mai bună decât familia lui și cu un prieten mai bun decât prietenul său. Primește-l în Jannah și

protejează-l de chinul mormântului și de tortura Focului!”) (Muslim)

5. El (ﷺ) obișnuia ca, în timpul rugăciunii să stea în dreptul capului în cazul bărbatului decedat și în dreptul mijlocului în cazul în care decedatul era o femeie.

6. El (ﷺ) efectua rugăciunea de înmormântare pentru un copil, dar nu și pentru cel care s-a sinucis sau pentru cel care a înșelat în ceea ce privește luarea prăzii de război.

7. El (ﷺ) a făcut rugăciunea de înmormântare pentru femeia din Jubaynah, care a fost lapidată[\[33\]](#).

8. El (ﷺ) a oferit rugăciunea de înmormântare pentru regele Negus (în absența acestuia), la fel cum o făcea pentru o persoană decedată, dar nu a făcut rugăciunea pentru toți cei care au murit departe de el (ﷺ).

9. Dacă nu era prezent la o rugăciune de înmormântare, el (ﷺ) se ruga mai târziu lângă mormânt.

b) Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la înmormântare și chestiunile legate de aceasta[34]

1. După efectuarea rugăciunii pentru cel decedat, Profetul (ﷺ) îl acompania la cimitir, mergând în fața rămășițelor acestuia. Cei care mergeau călare,

trebuiau să rămână în spatele celui decedat, dar, cei care mergeau pe jos, stăteau aproape de acesta, fie în față, fie în spate, la dreapta sau la stânga. El (ﷺ) obișnuia să grăbească procesiunea funerară.

2. El (ﷺ) nu se așeza decât atunci când corpul era pus în mormânt.

3. El (ﷺ) le-a poruncit companionilor săi (Allah să fie mulțumit de ei!) să se ridice atunci când trecea o procesiune funerară. Însă, de asemenea, s-a relatat că, uneori, el (ﷺ) stătea jos la trecerea acesteia.

4. Face parte din călăuzirea sa a nu înmormânta decedatul la răsărit, apus sau la prânz.
5. Face parte din călăuzirea sa a face o nișă pentru corp într-o parte a mormântului și a adânci mormântul, mărinind locul pentru cap și picioare.
6. El (ﷺ) arunca trei pumni de pământ, lângă locul unde capul persoanei decedate era înmormântat.
7. După înmormântare, el (ﷺ) stătea lângă mormânt, rugându-se pentru cel decedat și poruncindu-le companionilor săi (Allah să fie mulțumit de ei!) să facă la fel.

8. El (ﷺ) nu obișnuia să stea pe mormânt și nici nu a recitat vreodată părți din Nobilul Coran pentru persoana decedată.

9. Face parte din călăuzirea sa a nu elogia persoana decedată și chiar a interzis această practică.

c) Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la morminte și la oferirea de condoleanțe

1. Nu a făcut parte din călăuzirea Profetului (ﷺ) să ridice un mormânt sau să construiască ceva peste el, să îl tencuiască sau să construiască domuri peste acesta.

2. Atunci când l-a trimis pe ‘Ali (Allah să fie mulțumit de el!) în Yemen, el (ﷺ) i-a spus să distrugă toți idolii și să netezească toate mormintele ridicate. Face parte din Tradiția sa aplatizarea tuturor mormintelor ridicate.

3. El (ﷺ) a interzis văruirea mormintelor, construirea a orice altceva peste ele și scrisul pe ele.

4. El (ﷺ) i-a învățat pe cei care doreau să recunoască un mormânt să pună o piatră peste el.

5. El (ﷺ) a interzis luarea mormintelor drept locuri de rugăciune, aprinderea de lămpi la ele și l-a blestemat pe cel care face astfel.

6. El (ﷺ) a interzis rugăciunea în direcția mormintelor și a avertizat împotriva luării mormântului său drept loc de adorare.

7. Face parte din călăuzirea sa ca mormintele să nu fie îngrijite în cel mai bun mod cu putință și a interzis călcatul peste ele, statul pe acestea. sprijinirea de ele sau elogierea acestora.

8. El (ﷺ) obișnuia să viziteze mormintele companionilor săi (Allah să fie mulțumit de ei!), rugându-se pentru aceștia și implorându-L pe Allah să-i ierte. Sunnah lui pentru vizitarea mormintelor era să spună:

„«As-salāmu alaykum ahlād ad-diyari min-al-mu‘minina wal muslimina, wa-inna in sha‘Allahu bikum lalahiqūn, nas’al Allaha lana walakum-ul-‘āfiyah» (Pacea fie asupra voastră, o, locuitori ai mormintelor, dintre credincioși și musulmani! Cu adevărat, cu Voia lui Allah, vom fi reuniți cu voi. Îi cerem lui Allah binele pentru voi și pentru noi.)” (Ibn Majah)

9. Face parte din călăuzirea sa oferirea de condoleanțe familiei decedatului, însă nu și adunarea în mod special cu scopul de a oferi condoleanțe sau pentru a citi Coranul, fie la mormânt, fie altundeva.

10. Face parte din călăuzirea sa ca familia decedatului să nu fie pusă în dificultatea de a fi nevoită să servească mâncare oamenilor. Dimpotrivă, oamenii ar trebui să prepare mâncarea pentru aceasta.

9. Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la az-zakāh și caritate[35]

a) Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la az-zakāh[36]

1. Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la toate aspectele zakāt-ului este perfectă: atât în ceea ce privește timpul plății acestuia, cantitatea, suma minimă necesară (nisāb), sau cei care trebuie să

îl plătească și beneficiarii acestuia. El ia în considerare atât interesele celor bogați, cât și pe cele ale săracilor, luând de la cei bogați o cantitate suficientă pentru a satisface nevoile celor săraci, fără a face vreo nedreptate sau a aduce vreun prejudiciu.

2. Dacă Profetul Mohammed (ﷺ) știa că o anumită persoană merită, atunci el (ﷺ) îi oferea banii din zakāt, iar dacă nu cunoștea starea persoanei, tot îi oferea, însă mai înainte îi explica și o avertiza că acesta nu este legitim pentru cei bogați și pentru cei capabili să își câștige singuri existența.

3. Practica sa era aceea de a distribui zakāt-ul celor care aveau dreptul la el

în țara unde era acumulată averea, iar surplusul îi era trimis pentru a îl distribui celor nevoiași.

4. El (ﷺ) trimitea colectorul de zakāt doar la proprietarii a căror bunăstare era evidentă, la cei care dețineau, spre exemplu, animale, culturi sau fructe.

5. El (ﷺ) trimitea un evaluator pentru a estima cantitățile de curmale și de struguri, pentru a observa cum sunt irigate și pentru a înregistra wasaqan[37]. Astfel, el (ﷺ) stabilea zakāt-ul corespunzător.

6. El (ﷺ) nu a perceput zakāt pe cai, sclavi, catâri și măgari, sau pe legume și fructe care nu puteau fi cântărite sau

depozitate, cu excepția curmalelor și a strugurilor. De asemenea, el (ﷺ) nu a făcut diferența între curmalele proaspete și cele uscate.

7. El (ﷺ) nu a perceput zakāt din cea mai bună parte a averii oamenilor, ci a ales bunuri de calitate medie.

8. El (ﷺ) i-a interzis celui care oferă caritatea să cumpere înapoi ceea ce a dat, dar i-a permis celui bogat să mănânce din aceasta, dacă i-a fost dată de către cel sărac drept cadou.

9. Câteodată, el (ﷺ) cerea în avans din fondurile zakāt-ului pentru a satisface nevoile musulmanilor.

10. Când un om îi aducea zakāt, el (ﷺ) se ruga pentru acesta spunând:

„«Allāhumma bārika fīhi wa fi 'ībilih» (O Allah, binecuvântează-l pe el și pe cămilele sale!» (An-Nasa'i)

„«Allāhumma salla 'ala» (O, Allah, binecuvântează-l!)» (Al-Bukhari și Muslim)

b) Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la zakāt-ul-Fitr[38]

1. El (ﷺ) a stipulat ca zakāt-ul-Fitr să fie o sâ' [39] de curmale, ovăz, brânză sau stafide.

2. Acesta trebuie dat înainte de rugăciunea de 'Eīd. Profetul (ﷺ) a spus:

„(...) Dacă o persoană îl plătește înainte de rugăciune (de ‘Eīd), acesta îi va fi acceptat drept zakāh. Dacă aceasta îl plătește după rugăciune, acesta îi va fi considerat drept sadāqah (caritate) asemeni tuturor celorlalte sadāqah.” (Abu Dawud)

3. El (ﷺ) obișnuia să îl dea în special săracilor și nu tuturor celor opt categorii care au dreptul la zakāh.

c) Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la caritatea voluntară[40]

1. Profetul Mohammed (ﷺ) a fost cea mai generoasă persoană în ceea ce privește oferirea de caritate din bunurile sale, neconsiderând niciodată

ceva oferit de dragul lui Allah
Preaînaltul ca fiind prea mult sau prea puțin.

2. Dacă cineva îi cerea ceva ce se afla în posesia sa, el (ﷺ) îi oferea, fie că era vorba de puțin sau de mult.

3. El (ﷺ) era mult mai fericit și mai mulțumit să ofere decât să primească.

4. Oricând întâlnea o persoană nevoiașă, el (ﷺ) îi acorda acesteia o mai mare importanță decât lui însuși, uneori oferindu-i din mâncarea sa și alteori din îmbrăcămintea sa.

5. Cel care avea îl trata era copleșit de blândețea lui (ﷺ).

6. El (ﷺ) a oferit mai multe tipuri de caritate. Uneori, el (ﷺ) făcea un anumit cadou, iar alteori cumpăra un lucru și îl returna vânzătorului împreună cu prețul acelui lucru. Alteori, el (ﷺ) împrumuta ceva și apoi returna mai mult decât împrumutase sau accepta un cadou și oferea altul mai scump în schimb.

10. Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la post[41]

a) Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la postul din luna Ramadan

1. Conform călăuzirii sale, Profetul (ﷺ) nu începea postul din luna Ramadan

decât după o observare verificată a Lunii noi sau după mărturia unui martor ocular de încredere. Dacă nu existau acestea, el (ﷺ) completa cele treizeci de zile ale lunii Sha‘bān.

2. Dacă Luna nouă nu putea fi văzută în ziua de douăzeci și nouă a lunii Sha‘bān din cauza norilor, el (ﷺ) completa cele treizeci de zile ale lunii. El (ﷺ) nu a ținut post în ziua îndoielii și nici nu le-a cerut altora să facă astfel.

3. El (ﷺ) termina postul la sfârșitul lunii, făcând astfel pe baza mărturiei a doi martori oculari.

4. Dacă două persoane făceau mărturie că au observat Luna după ce timpul

aferent rugăciunii de ‘Eīd trecuse deja, el (ﷺ) își rupea postul și le cerea și oamenilor să facă la fel, apoi obișnuia să efectueze rugăciunea de ‘Eīd la timpul ei în următoarea dimineață.

5. El (ﷺ) obișnuia să se grăbească să rupă postul (la apusul Soarelui) și le cerea și oamenilor să facă la fel. De asemenea, el (ﷺ) obișnuia să își amâne suhur-ul [\[42\]](#) și îi încuraja și pe alții să facă la fel.

6. Profetul (ﷺ) obișnuia să își rupă postul înainte de a face rugăciunea Maghrib. El (ﷺ) făcea aceasta cu curmale proaspete sau uscate, iar dacă nu avea, atunci cu apă.

7. Atunci când rupea postul, el (ﷺ) spunea:

„«Dhahab ad-dhama'u wa btallit-il-urūq wa thabat-al-Ajru in shā' Allah.» (Setea s-a stins, venele s-au umezit, iar răsplata este hotărâtă, cu Voia lui Allah)” (Abu Dawud)

8. El (ﷺ) obișnuia să își sporească actele de adorare în luna Ramadan. Îngerul Gabriel (Pacea fie asupra sa!) se întâlnea cu el (ﷺ) în această lună pentru a revizui Nobilul Coran.

9. În timpul lunii Ramadan, el (ﷺ) oferea mai multă caritate, creștea numărul faptelor bune, recita mai mult Coran, se ruga și Îl pomenea mai mult

pe Allah Preaînaltul și făcea mai mult i'tikāf[43].

10. El (ﷺ) obișnuia să facă anumite acte de adorare doar în luna Ramadan. Câteodată, el (ﷺ) continua postul fără a-l rupe seara, însă le-a interzis companionilor săi (Allah să fie mulțumit de ei!) să facă astfel. El (ﷺ) le-a permis să continue doar până la timpul de suhur.

b) Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la acțiunile interzise și permise în timpul postului

1. Face parte din călăuzirea Profetului (ﷺ) ca, atunci când o persoană ține post, să se abțină de la o vorbire nepotrivită,

de la certuri, insulte și de la a răspunde la acestea. El (ﷺ) a lăsat instrucțiuni clare, spunând că, dacă o persoană este blestemată sau insultată, **ea trebuie să răspundă zicând:** „Țin post.”

2. Uneori, el (ﷺ) ținea post atunci când călătorea, iar alteori nu, lăsându-le companionilor săi **(Allah să fie mulțumit de ei!)** posibilitatea să aleagă.

3. El (ﷺ) le cerea companionilor săi **(Allah să fie mulțumit de ei!)** să își rupă postul atunci când inamicul se apropia de ei.

4. El (ﷺ) nu a specificat o anumită distanță pentru care un călător poate fi scuzat de la post.

5. Atunci când companionii săi (Allah să fie mulțumit de ei!) începeau o călătorie, ei își rupeau postul înainte de a pleca din zona unde locuiau și au spus că aceasta face parte din Sunnah Profetului (ﷺ).

6. Exista posibilitatea ca, în ziua de post, el (ﷺ) să se afle într-o stare de impuritate sexuală la răsăritul soarelui, dar făcea ghusl[\[44\]](#) și ținea post ca de obicei.

7. El (ﷺ) își săruta soția în timp ce ținea post în luna Ramadan.

8. El (ﷺ) își curăța dinții cu siwak, își curăța gura și nasul și își turna apă în cap în timp ce ținea post.

9. El (ﷺ) a stabilit că, dacă o persoană care ține post mănâncă sau bea fiindcă a uitat, aceasta nu trebuie să recupereze ziua respectivă.

10. El (ﷺ) le-a permis bolnavilor și călătorilor să rupă postul și să recupereze zilele pierdute ulterior. De asemenea, el (ﷺ) le-a permis femeilor însărcinate sau celor care alăptează să facă la fel dacă se tem pentru ele sau pentru pruncii lor.

c) Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la postul voluntar

1. Călăuzirea Profetului (ﷺ) a fost completă și perfectă, fapt pentru care obiectivele dorite puteau fi atinse cu

ușurință. El (ﷺ) obișnuia să țină post până când s-a spus că nu se oprea niciodată și se abținea de la post până când se spunea că el (ﷺ) nu mai ține post. El (ﷺ) a ținut post o lună întreagă doar în luna Ramadan, dar nu a postit mai mult în nicio altă lună decât în luna Sha‘bān.

2. Conform călăuzirii sale, este neplăcut a ține post doar în ziua de vineri, iar el (ﷺ) obișnuia să țină post în zilele de luni și joi.

3. El (ﷺ) a ținut post în toate zilele cu Lună plină (zilele de 13, 14, 15 ale fiecărei luni din calendarul lunar), fie că se afla acasă sau într-o călătorie și i-a încurajat și pe alții să facă la fel.

4. De asemenea, el (ﷺ) obișnuia să țină post în primele trei zile ale fiecărei luni din calendarul lunar.

5. El (ﷺ) a încurajat postul în timpul a șase zile din luna Shawwāl, **spunând:**

„Cel care a postit (luna) Ramadan, apoi i-a urmat lui (cu) șase (zile de post) în luna Shawwāl este ca și cum ar fi postit întregul an.” (Muslim)

El (ﷺ) a ținut întotdeauna post în ziua de 'Āshurā[45], spunând că acesta este o ispășire pentru păcatele din anul anterior[46].

6. În ceea ce privește postul din ziua de Arafah, el (ﷺ) a spus:

„Acesta este o ispășire pentru păcatele anului care a trecut și pentru cele ale anului viitor.” (Muslim)

Însă, călăuzirea sa a fost aceea ca pelerinii care efectuează Hajj-ul să nu țină post în ziua de Arafah.

7. Nu face parte din călăuzirea lui (ﷺ) să se țină post în fiecare zi.

Dimpotrivă, el (ﷺ) a spus:

„(...) Cel care ține post în fiecare zi a vieții sale nu a ținut deloc post.” (An-Nasa'i)

8. Uneori, el (ﷺ) intenționa să țină post voluntar și apoi își rupea postul, iar câteodată își întreba familia: „Avem ceva (de mâncare)?” Dacă răspunsul

era negativ, el (ﷺ) spunea: „Atunci voi ține post.” (Muslim)

9. De asemenea, el (ﷺ) a spus:

„Dacă unul dintre voi este invitat la o masă atunci când ține post, el trebuie să zică: «Țin post.»” (Muslim)

d) Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la i'tikāf[47]

1. El (ﷺ) practica în mod regulat i'tikāf în ultimele zece zile din luna Ramadan, făcând aceasta până în momentul morții sale. Odată, el (ﷺ) nu l-a îndeplinit într-un Ramadan, dar a recuperat zilele în luna Shawwāl.

2. Odată, el (ﷺ) a făcut i'tikāf în primele zece zile din luna Ramadan, apoi în cele zece zile din mijloc și apoi în ultimele zece zile, căutând Laylat-ul-Qadr. Apoi, a fost clar că aceasta se află în ultimele zece zile, fapt pentru care a continuat să îl practice în această perioadă până în momentul morții sale.

3. El (ﷺ) a combinat întotdeauna i'tikāf-ul cu postul.

4. El (ﷺ) obișnuia să ceară să i se instaleze un fel de cort în moschee pentru a se izola.

5. Atunci când intenționa să facă i'tikāf, el (ﷺ) începea după ce efectua rugăciunea Fajr.

6. Salteaua îi era pusă în interiorul cortului, în care intra singur.
7. El (ﷺ) intra în casă doar pentru a răspunde la chemarea naturii.
8. El (ﷺ) obișnuia să își pună capul în camera 'Aishei (Allah să fie mulțumit de ea!) pentru a-i fi pieptănat părul, chiar și atunci când aceasta se afla la menstruație.
9. Unele dintre soțiile lui obișnuiau să îl viziteze în timpul i'tikāf-ului, iar atunci când acestea plecau, el (ﷺ) le conducea. Aceste vizite se petreceau noaptea.

10. El (ﷺ) nu întreținea relații intime cu niciuna dintre soțiile lui în timpul i'tikāf-ului, nici măcar nu le săruta.

11. El (ﷺ) obișnuia să facă i'tikāf timp de zece zile în fiecare an, dar în anul în care a murit a făcut douăzeci de zile.

11. Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la Hajj și 'Umrah[48]

a) Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la 'Umrah[49]

1. Profetul (ﷺ) făcut 'Umrah de patru ori:

- 'Umrah de la Hudaybiyyah – politeiștii l-au împiedicat să ajungă la

Mecca, fapt pentru care el (ﷺ) a făcut sacrificiul și s-a ras pe cap în locul în care a fost oprit, ieșind din starea de ihrām;

- ‘Umrah de compensație făcută în următorul an pentru prima ‘Umrah;

- ‘Umrah combinată cu Hajj[\[50\]](#);

- ‘Umrah de la Al-Ju’ranah.

2. El (ﷺ) nu a început niciodată ‘Umrah din interiorul Meccăi, le-a făcut pe toate venind din afara Meccăi.

3. Nu există nicio relatare conform căreia el (ﷺ) ar fi făcut ‘Umrah mai mult de o dată în același an.

4. Fiecare ‘Umrah a fost făcută în timpul lunilor pentru Hajj.

5. El (ﷺ) a spus:

„(A efectua) ‘Umrah (pelerinajul mic) în Ramadan este echivalentă cu Hajj-ul (pelerinajul mare).” (Al-Bukhari și Muslim)

b) Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la Hajj[51]

1. În momentul în care Hajj-ul a devenit obligatoriu, Profetul (ﷺ) s-a grăbit să îl îndeplinească fără a-l amâna. El (ﷺ) nu a îndeplinit Hajj decât o singură dată și acesta a fost de tipul Qirān[52].

2. El (ﷺ) a intrat în starea de ihrām după rugăciunea Dhuhr și a recitat talbiyah:

„«Labbaik Allāhumma Labbaik.
Labbaika la-Sharika Laka labbaik.
Inna al-Hamda wan-ni‘mata Laka wa-
l-Mulk. La sharika Lak» (Aici sunt, o,
Allah, în slujba Ta, aici sunt. Aici sunt,
în slujba Ta! Tu nu ai niciun partener.
Toată slava și adorarea Ție Ți se
cuvin! A Ta este Stăpânirea, Tu ești
Cel fără egal și nu ai parteneri!)” (Al-
Bukhari și Muslim)

El (ﷺ) și-a ridicat vocea pentru talbiyah până când putea fi auzit de companionii săi (Allah să fie mulțumit de ei!). Le-a spus că Allah Preaînaltul

le-a poruncit să își ridice vocea în pronunțarea talbiyei. El (ﷺ) a păstrat această talbiyah, iar atunci când oamenii îi adăugau părți sau omiteau părți din ea, nu a criticat pe nimeni pentru acest lucru.

3. În momentul intrării în starea de ihrām, el (ﷺ) le permitea companionilor săi (Allah să fie mulțumit de ei!) să aleagă unul dintre cele trei tipuri de Hajj[53]. Când se apropiau de Mecca, el (ﷺ) le spunea celor care aveau cu ei animalul pentru sacrificiu să își încheie starea de ihrām după ‘Umrah[54].

4. El (ﷺ) a făcut Hajj călare pe o cămilă, iar mâncarea și lucrurile sale se aflau, de asemenea, pe cămilă.

Următoarea este o descriere a Hajj-ului Profetului (ﷺ)

După ce ajungea în Mecca, el (ﷺ) le poruncea în mod ferm celor care nu aveau cu ei animalul de sacrificiu să facă doar ‘Umrah, după care să iasă din starea de ihrām, dar le poruncea celor care aveau animalul de sacrificiu să rămână în starea de ihrām. El (ﷺ) a continuat către valea lui Dhu Tuwa, unde își petrecea ajunul zilei de duminică, 4 Dhu-l-Hijjah. Apoi, a efectuat rugăciunea Fajr acolo, a făcut ghusl și a intrat în Mecca pe timpul zilei din vecinătatea de sus, numită Ath-Thaniyāh al-’Ulya, care domină peste Hujun.

La intrarea în Moscheea Sacră, el (ﷺ) se îndrepta către Ka‘bah[55] fără a efectua rugăciunea obișnuită pentru salutarea moscheii. Când se afla în fața Pietrei Negre, el (ﷺ) o săruta fără a împinge pe cineva să facă aceasta. Începea tawāf (înconjurarea Ka‘bah) având Ka‘bah în partea stângă și fără a face suplicații la ușa ei sau sub conducta de apă, nici în spatele Ka‘bei sau la colțurile ei. S-a relatat că, în timp ce mergea între cele două colțuri ale Ka‘bah, cel al Pietrei Negre și cel Yemenit, el (ﷺ) spunea:

„«Rabbana ātina fid-dunya hasanatan wa fil-ākhirati hasanatan wa qina adhaban-nār» (Domnul nostru, fă-ne nouă parte bună în această lume și

parte bună în Viața de Apoi și apără-ne
pe noi de pedeapsa Focului! -
(Traducerea sensurilor Nobilului
Coran, 2:201)”(Muslim)

El (ﷺ) a alergat cu pași mici în primele
trei ture ale tawāf-ului. Și-a înfășurat
veșmântul în așa fel încât cele două
capete se întâlneau pe umerii lui în
timp ce celălalt umăr era lăsat
descoperit.

Atunci când ajungea în fața Pietrei
Negre, el (ﷺ) o săruta sau o atingea cu
bastonul, apoi săruta bastonul și
spunea „Allahu Akbar”.

El (ﷺ) atingea colțul yemenit, dar nu îl săruta niciodată și nici nu își săruta mâna după ce îl atingea.

După ce termina tawāf-ul, el (ﷺ) stătea lângă Maqam Ibrahīm și recita:

„(...) Țineți locul lui Avraam ca loc de rugăciune! (...)” [Traducerea sensurilor Coranului cel Nobil, 2:125]

Apoi, el (ﷺ) efectua două raka‘āt având Maqām Ibrahīm între el (ﷺ) și Ka‘bah, recitând după Surat Al-Fatihah, Surat Al-Kafirūn și Surat Al-Ikhlās. După rugăciune, el (ﷺ) se întorcea la Piatra Neagră și o atingea cu mâna dreaptă. Apoi, el (ﷺ) se îndrepta către dealul Safā, iar când ajungea la el, **recita:**

„As-Safā și Al-Marwah (deplasarea între As-Safā și Al-Marwah face parte din ritualurile pelerinajului. As-Safā și Al-Marwah sunt două coline din apropierea Moscheii Sfinte din Mecca) sunt dintre Rânduielile lui Allah (...)”
[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 2:158]

Apoi, el (ﷺ) spunea:

„«Abda bima Bada‘ Allahu bih»
(Încep cu ceea ce Allah a început!)”
(An-Nasa’i)

El (ﷺ) urca pe Safā până când era capabil să vadă Ka‘bah, după care se întorcea cu fața spre ea și spunea:

„«Lā Ilāha Illa Allah wahdahu la sharīka lah, lahul-mulku wa lahul-hamdu, wa huwa ‘ala kulli shai‘in qadīr, la ilāha ill-Allah wahdahu, anjaza wa‘adahu wa nasara ‘abdahu wa hazam al-ahzāba wahdah» (Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah, Unicul, Care nu are niciun partener; a Lui este împărăția și Slava și El este cu putere peste toate. Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah, Unicul, care a spus adevărul și Și-a ținut Promisiunea, Și-a ajutat Robul și Singur i-a învins pe dușmani!)” (At-Tirmidhi, Abu Dawud, An-Nasa’i și Ibn Majah)

A repetat aceasta de trei ori, făcând suplicații între ele.

Apoi, a început Sā'ī [\[56\]](#), coborând de pe Safā și mergând înspre dealul Marwah. În momentul în care a ajuns la vale (indicată astăzi cu 2 semne verzi), el (ﷺ) a alergat, iar când a părăsit valea, a mers. A început Sā'ī mergând, dar a încheiat călărind din cauza mulțimii de oameni adunați în jurul lui.

Când a ajuns la Marwah, el (ﷺ) a urcat pe el până când a văzut Ka'bah. Acolo, el (ﷺ) L-a slăvit pe Allah Preaînaltul și a rostit suplicații, așa cum a făcut la Safā. După ce a terminat Sā'ī la Marwah, el (ﷺ) le-a poruncit

tuturor celor care nu aveau animalul de sacrificiu cu ei să iasă din starea de ihrām[57], chiar dacă aceștia intenționau să facă Hajj Qirān sau Hajj Ifrād.

Profetul (ﷺ) nu a ieșit din starea de ihrām fiindcă avea animalul de sacrificiu cu el (ﷺ). Apoi, a spus:

„Dacă știam ceea ce știu acum, nu aș fi luat animalul de sacrificiu cu mine (....)” (Abu Dawud)

El (ﷺ) a implorat Iertarea lui Allah de trei ori pentru cei care și-au ras capul și o dată pentru cei care și-au tăiat părul.

Pe întreaga perioadă a șederii sale în Mecca și până în ziua de tarwiyah[58],

el (ﷺ) a condus rugăciunile din locul șederii sale, scurtându-le.

Înainte de prânz, în ziua de tarwiyah, el (ﷺ) și companionii săi (Allah să fie mulțumit de ei!) au pornit către Mina, iar cei care erau ieșiți din starea de ihrām au intrat din nou în această stare în timp ce se aflau călare.

El (ﷺ) a descălecat în momentul în care a ajuns la Mina și a făcut Dhuhr și ‘Asr, după care a petrecut noaptea acolo. După răsăritul Soarelui, el (ﷺ) a continuat să meargă către câmpia ‘Arafah. Unii dintre companionii lui (Allah să fie mulțumit de ei!) spuneau „Allahu Akbar”, iar alții repetau talbiyah, iar el (ﷺ) nu l-a dezaprobat pe

niciunul dintre ei. A găsit cortul ridicat pentru el (ﷺ) la Namirah, după cum a cerut (Namirah nu face parte din ‘Arafah, ci este un sat aflat la est de ‘Arafah). El (ﷺ) a rămas acolo până după miezul zilei, după care a încălecat pe cămila sa, Al-Qaswa, și a călărit până a ajuns la valea numită Qurana. Acolo, el (ﷺ) a ținut predica sa celebră, prin intermediul căreia a reiterat principiile islamului și a respins shirk-ul (politeismul) și principiile din Jahiliyyah (perioada preislamică a ignoranței). El (ﷺ) a decretat interzicerea lucrurilor ilicite, pe care toate religiile le-a interzis și a abolit toate practicile preislamice nelegale, inclusiv dobânda. El (ﷺ) le-a poruncit

oamenilor să le trateze cu bunătate pe femei și să respecte regulile Cărții lui Allah. El (ﷺ) L-a luat drept martor pe Allah cu privire la faptul că și-a transmis mesajul, că și-a îndeplinit misiunea și că a sfătuit-o pe națiunea sa.

După ce și-a terminat predica, el (ﷺ) i-a poruncit lui Bilal (Allah să fie mulțumit de el!) să rostească adhān-ul pentru rugăciunea pe care chiar el (ﷺ) a condus-o. El (ﷺ) a condus rugăciunea Dhuhhr efectuând două rak‘āt recitându-le încet, deși era o zi de vineri. Apoi, după ce a rostit cea de a doua iqāmah, el (ﷺ) a condus rugăciunea ‘Asr, care a avut tot două rak‘āt. Locuitorii din Mecca erau cu el, iar el (ﷺ) nu le-a spus

să își termine rugăciunea și nu le-a interzis să combine cele două rugăciuni.

După ce și-a terminat rugăciunea, el (ﷺ) a călărit până când a ajuns la locul de stat și s-a instalat la ‘Arafah. Atunci când unii oameni s-au întrebat dacă el (ﷺ) ținea post sau nu, soția lui, Maymunah (Allah să fie mulțumit de ea!), i-a trimis lapte, pe care l-a băut de față cu oamenii. El (ﷺ) a rămas călare la poalele muntelui, pe pietre, și s-a îndreptat cu fața către qiblah, ținând funia în mână. A început să facă suplicații și l-a implorat frecvent pe Allah Preaînaltul, continuând astfel până la apusul Soarelui.

El (ﷺ) le-a cerut oamenilor să rămână la poalele văii ‘Arafah și a spus:

„(...) Eu am stat aici (lângă aceste pietre), dar întreg ‘Arafah este un loc pentru stat (...)” (Muslim)

Apoi, el (ﷺ) și-a ridicat mâinile până la piept asemeni unui om sărac care cerșește mâncare și a spus:

„Cea mai bună suplicație este suplicația din Ziua de ‘Arafah, iar cea mai bună invocație pe care eu și Profetii de dinaintea mea am spus-o este: «Lā Ilāha Illa Allah wahdahu la sharīka lah, lahul-mulku wa lahul-hamdu, wa huwa ‘ala kulli shai‘in qadīr» (Nu există altă divinitate demnă

de adorare în afară de Allah, Unicul, Care nu are niciun partener; a Lui este împărăția și Slava și El este cu putere peste toate.)” (At-Tirmidhi)

După ce Soarele a apus și culoarea gălbuie a dispărut, Profetul (ﷺ) a plecat într-un mod calm de la ‘Arafah împreună cu Usamah ibn Zaid (Allah să fie mulțumit de el!), călărind în spatele lui. El (ﷺ) a tras hățurile cămillei înspre sine (pentru a-i încetini pasul) până când capul ei a atins marginea de la șa. Profetul (ﷺ) a spus:

„(...) O, oameni! Nu vă grăbiți. Graba nu este un semn al virtuții.” (Al-Bukhari)

El (ﷺ) a plecat din ‘Arafah pe drumul Al-Ma’zimayn, dar a intrat în ‘Arafah dinspre Dhabb. A mers moderat, nici încet, nici rapid, dar mergea mai tare acolo unde era un spațiu deschis.

El (ﷺ) a continuat să recite fără încetare talbiyah pe drum. La un moment dat, a descălecat, și-a satisfăcut nevoile naturale, s-a spălat și și-a reluat călătoria. Nu s-a rugat până când nu a ajuns la Muzdalifah, unde a făcut wudū’ pentru rugăciune și a poruncit rostirea adhān-ului. A efectuat rugăciunea Maghrib înainte de a-și ridica tabăra și înainte de a pune cămilele să îngenuncheze. După ce a aranjat cămilele, el (ﷺ) a poruncit iqāmah (cea de a doua chemare la

rugăciune), apoi a efectuat rugăciunea Isha fără a face altă rugăciune între acestea două. Apoi, s-a culcat până la răsăritul Soarelui și nu a petrecut noaptea în adorare.

În aceeași noapte, după ce Luna a apus, el (ﷺ) le-a dat permisiunea celor mai slabi din familia lui să meargă la Mina înainte de revărsatul zorilor, dar le-a cerut să nu facă ramī (aruncarea cu pietre în stâlp) înainte de răsăritul Soarelui.

Cum au început să se ivească zorile, el (ﷺ) a făcut rugăciunea Fajr după adhān și iqāmah. Apoi, a călărit până când a ajuns la Al-Mash'ar al-Harām și le-a spus oamenilor că întreaga Muzdalifah

este un loc de stat. S-a îndreptat cu fața către qiblah și L-a invocat pe Allah Preaînaltul. A plecat de la Muzdalifah călare pe cămila sa înainte de răsăritul Soarelui, fiind însoțit de Al-Fadl ibn ‘Abbas (Allah să fie mulțumit de el!), care călărea în spatele lui.

Pe drum, Profetul (ﷺ) i-a spus lui Al-Fadl ibn ‘Abbas (Allah să fie mulțumit de el!) să adune șapte pietricele pentru el. Scuturându-le în mână, el (ﷺ) a spus:

„(...) Folosește unele ca acestea și ferește-te de extreme în ceea ce privește chestiunile religioase! (...)”
(An-Nasa’i și Ibn Majah)

Când a ajuns la valea Muhassir, el (ﷺ) s-a grăbit, alegând drumul din mijloc care duce la Jamrat-ul-‘Aqabah[59]. El (ﷺ) a continuat să recite talbiyah până când a ajuns la Mina și a început aruncarea cu pietre. A aruncat cu pietre în Jamrat-ul-‘Aqabah după răsăritul Soarelui, în timp ce își călărea cămila. A aruncat pietrele din partea mai joasă a văii având Ka‘bah în partea stângă și Mina în partea dreaptă și le-a aruncat pe rând, rostind „Allahu Akbar” la fiecare pietricică aruncată.

Apoi, el (ﷺ) s-a întors la Mina și a ținut o predică elocventă în care i-a informat pe oameni cu privire la sanctitatea și excelența Zilei Sacrificiului, precum și la sanctitatea orașului Mecca. De

asemenea, el (ﷺ) le-a cerut oamenilor să-i asculte pe liderii care respectă Cartea lui Allah și i-a învățat ritualurile Hajj-ului. Apoi, el (ﷺ) a mers la locul de sacrificiu din Mina și a sacrificat 63 de cămile cu propria mână în timp ce acestea stăteau în picioare, cu piciorul stâng legat. Apoi, s-a oprit și i-a cerut lui ‘Ali (Allah să fie mulțumit de el!) să completeze sacrificiul a 100 de cămile, pe care să le ofere drept caritate celor săraci. El (ﷺ) a spus că un măcelar nu trebuie să-și primească plata pentru carnea sacrificată[\[60\]](#).

Profetul (ﷺ) le-a spus că întreaga Mina este un loc pentru sacrificiu, precum și drumurile și văile care duc către Mecca.

După ce a terminat sacrificiul, el (ﷺ) și-a chemat bărbierul și și-a ras capul, începând cu partea dreaptă și continuând cu cea stângă. Apoi, i-a dat părul lui Abu Talhah (Allah să fie mulțumit de el!) și i-a spus:

„(...) să îl distribuie printre oameni.”
(Al-Bukhari și Muslim)

El (ﷺ) L-a invocat pe Allah Preaînaltul și I-a cerut de trei ori să îi ierte pe cei care și-au ras capul și I-a cerut doar o dată iertare pentru cei care și-au scurtat părul. ‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) l-a dat cu parfum înainte ca el (ﷺ) să își dea jos hainele de ihrām.

El (ﷺ) a plecat către Mecca pe cămila sa înainte de prânz. A făcut tawāf al-ifādhah[61] și nu a mai făcut alt tawāf sau Sā‘i după aceasta[62]. Nu a alergat în cadrul acestui tawāf sau în tawāf-ul de adio, ci doar în primul.

După tawāf, Profetul (ﷺ) s-a dus la izvorul ZamZam, unde i-a găsit pe oameni bând din fântână. I-au dat găleata, iar el (ﷺ) a băut stând în picioare. Apoi, s-a întors la Mina, unde și-a petrecut noaptea. Este un dezacord cu privire la locul în care și-a făcut rugăciunea Dhuhhr în ziua respectivă. Ibn ‘Omar (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Profetul (ﷺ) a făcut Dhuhhr în Mina în timp ce Jaber (Allah să fie mulțumit de el!) și ‘Aishah

(Allah să fie mulțumit de ea!) au spus că el (ﷺ) s-a rugat în Mecca.

Dimineața, el (ﷺ) a așteptat ca Soarele să treacă de zenit și a mers înspre stâlpi, unde a început cu Jamrat as-Sughra, chiar în spatele moscheii Al-Khyf. El (ﷺ) a aruncat șapte pietricele spunând: „Allahu Akbar” la fiecare pietricică aruncată.

Apoi, s-a dus în față, înspre Jamrah, și s-a îndreptat cu fața către qiblah, ridicându-și mâinile și făcând o suplicație lungă, atât de lungă precum recitarea Surei Al-Baqarah.

În continuare, el (ﷺ) s-a dus înspre Jamrat al-Wustā și a aruncat cu pietre

în ea în aceeași manieră. Mai departe, s-a dus în partea stângă, înspre vale, și s-a îndreptat cu fața către qiblah, ridicându-și mâinile în suplicație. Apoi, el (ﷺ) s-a dus la cea de a treia și cea mai mare Jamrah (al-‘Aqabah) având Ka‘bah în partea stângă și Mina în partea dreaptă și a aruncat în el tot șapte pietricele. El (ﷺ) a aruncat cu pietricele până înainte de efectuarea rugăciunii Dhuhur și apoi s-a întors la locul unde stătea pentru a efectua rugăciunea. I-a dat permisiunea lui Ibn Al-‘Abbas (Allah să fie mulțumit de el!) să își petreacă noaptea în Mecca, pentru a le aduce apă pelerinilor.

Profetul (ﷺ) nu și-a grăbit plecarea după două zile, ci a amânat-o până

când a terminat aruncarea cu pietricele în toate cele trei zile de tashrīq și a plecat după-amiaza, oprindu-se la Muhassab, unde a efectuat rugăciunile Dhuh, ‘Asr, Maghrib, Isha și s-a odihnit puțin. Apoi, s-a dus la Mecca unde a făcut tawāf-ul de adio înainte de ivitul zorilor, fără a se grăbi. El (ﷺ) i-a permis soției sale, Safiyyah (Allah să fie mulțumit de ea!), să nu facă tawāf-ul de adio, pentru că aceasta se afla la menstruație.

De asemenea, el (ﷺ) i-a permis ‘Aishei (Allah să fie mulțumit de ea!) să efectueze în acea noapte ‘Umrah de la Tan’im[63] împreună cu fratele ei, ‘Abd ar-Rahman (Allah să fie mulțumit de el!), după care a anunțat

plecarea companionilor săi (Allah să fie mulțumit de ei!), iar oamenii au plecat.

12. Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire hadi, sacrificiul de ‘Eid și ‘Aqīqah[64]

Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la hadi[65]

1. Profetul (ﷺ) a oferit oi și cămile drept hadi, iar pentru soțiile sale (Allah să fie mulțumit de ele!) a oferit vite. El (ﷺ) a oferit hadi și în locul de rezidență, și în timpul Hajj-ului și al ‘Umrei.
2. Face parte din călăuzirea sa să pună ghirlande în jurul oilor pentru a le

marca fără ca ele să simtă, dar nu le tăia și nici nu le însemna. Atunci când trimitea un hadi din casa lui, nimic din ceea ce era permis nu îi era interzis.

3. Atunci când își oferea cămilele drept hadi, el (ﷺ) obișnuia să le pună o ghirlandă și să le însemneze făcându-le o mică tăietură în partea dreaptă a cocoșei lor.

4. El (ﷺ) îi spunea persoanei cu care își trimitea hadi că, dacă i se întâmpla ceva pe drum care ar fi putut să îi cauzeze vreun defect, să îl taie, să își pună sandaua în sângele acestuia, să o atârne de partea laterală și să nu mănânce din el și nici să nu-i lase pe cei care se aflau cu el să mănânce din

acesta[66]; ci, dimpotrivă, carnea trebuia să fie distribuită.

5. El (ﷺ) își împărțea hadi cu companionii săi (**Allah să fie mulțumit de ei!**). Șapte dintre aceștia împărțeau din sacrificiul unei cămile și șapte din sacrificiul unei vaci.

6. El (ﷺ) i-a permis celui care ducea hadi să meargă călare pe acesta, când era strict necesar, până în momentul în care găsea un alt animal pentru călărit.

7. Face parte din învățăturile sale sacrificarea cămilelor în timp ce acestea se aflau în picioare cu piciorul stâng legat, iar el (ﷺ) spunea: „Bismi-

llah, Allahu Akbar” atunci când le sacrifica.

8. Profetul (ﷺ) obișnuia să își sacrifice el însuși animalele, dar uneori numea pe cineva pentru o parte dintre ele.

9. Atunci când sacrifica o oaie, el (ﷺ) își punea piciorul pe partea sa laterală, spunea „Bismi-llah, Allahu Akbar” și o sacrifica.

10. El (ﷺ) le-a permis celor din Ummah sa (comunitatea musulmană) să mănânce din hadi, precum și să păstreze o parte din carne.

11. Uneori, el (ﷺ) împărțea carnea de la hadi și alteori spunea:

„(...) Cel care dorește își poate tăia o bucată.” (Abu Dawud)

12. Profetul (ﷺ) își sacrifica hadi de ‘Umrah la Marwah și hadi de Hajj la Mina și făcea sacrificiul după ce ieșea din starea de ihrām și după răsăritul Soarelui, după prima aruncare de pietricele la Jamrah. El (ﷺ) nu a permis niciodată sacrificarea înainte de răsărit.

b) Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la sacrificiul de ‘Eid[67]

1. Profetul (ﷺ) nu a ratat niciodată ocazia de a oferi sacrificiul. El (ﷺ) obișnuia să sacrifice doi berbeci după rugăciunea de ‘Eid și spunea:

„Toate zilele de tashrīq[68] sunt zile de sacrificare.” (Muwatta Malik)
<http://sunnah.com/urn/509110>

2. El (ﷺ) a spus, **de asemenea:**

„(...) Cel care a sacrificat (animalul de sacrificiu) înainte de rugăciune (de ‘Eid) nu a făcut un sacrificiu; aceasta este doar carne pe care el a oferit-o familiei sale (...)” (Al-Bukhari)
<http://sunnah.com/bukhari/73/1>

3. El (ﷺ) le-a spus oamenilor să sacrifice o oaie de șase luni, o cămilă de cinci ani sau o vacă ce și-a început cel de-al treilea an.

4. Făcea parte din călăuzirea lui (ﷺ) să aleagă pentru sacrificiu un animal bun,

fără defecte, și a interzis oferirea drept sacrificiu a unui animal cu o ureche tăiată, sau cu un corn rupt, sau orb de un ochi, șchiop sau slab. De asemenea, el (ﷺ) a poruncit verificarea acurateții ochilor și a urechilor animalului pentru sacrificiu.

5. El (ﷺ) i-a poruncit celui care intenționa să ofere un sacrificiu să nu înlăture nimic din părul de pe cap sau din barba sa și nici să își taie unghiile, începând cu Dhu-l-Hijjah.

6. Face parte din călăuzirea lui (ﷺ) să se sacrifice animalul la musalla (locul de rugăciune).

7. De asemenea, face parte din călăuzirea sa (ﷺ) ca o oaie să fie suficientă drept sacrificiu pentru un bărbat, și inclusiv pentru familia sa, indiferent de numărul membrilor acesteia.

c) Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la ‘Aqīqah[69]

1. S-a relatat într-un hadith autentic că Profetul (ﷺ) a spus:

„Fiecare copil depinde de ‘Aqīqah lui, (de aceea) să se facă un sacrificiu pentru el în a șaptea zi de la naștere, să aibă capul ras și să primească un nume.” (At-Tirmidhi, Abu Dawud, An-Nasa’i și Ahmad)

2. El (ﷺ) a spus, **de asemenea:**

„(...) să fie sacrificate două oi pentru un băiat și o oaie pentru o fată.” (At-Tirmidhi și Abu Dawud)

<http://sunnah.com/urn/2116620>

13. Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la tranzacțiile financiare[70]

1. Profetul (ﷺ) a cumpărat și a vândut, dar a cumpărat mai mult decât a vândut după ce a fost însărcinat cu Mesajul lui Allah. El (ﷺ) a luat cu chirie și a dat cu chirie, a numit agenți și a fost și el numit agent, dar a numit mai mult decât a fost numit el (ﷺ).

2. El (ﷺ) a cumpărat cu bani lichizi și a luat cu împrumut, a mediat și alții au mediat pentru el (ﷺ) și, de asemenea, a împrumutat cu gaj sau fără gaj.

3. El (ﷺ) a făcut donații și a acceptat să primească donații și a făcut cadouri și le-a acceptat. Dacă nu dorea cadoul, el (ﷺ) își cerea scuze celui care oferea cadoul. A acceptat cadouri de la regi și le-a împărțit în rândul companionilor săi (Allah să fie mulțumit de ei!).

4. El (ﷺ) a fost cel mai bun dintre oameni în ceea ce privește tranzacțiile sale. Dacă a împrumutat ceva de la cineva, el (ﷺ) i-a returnat ceva încă și mai bun și L-a rugat pe Allah Preaînaltul să îi binecuvânteze pe el,

pe familia și averea lui. Odată, Profetul (ﷺ) a împrumutat o cămilă, iar proprietarul său a venit să o ia înapoi cu duritate. Când companionii (Allah să fie mulțumit de ei!) au vrut să fie agresivi cu omul, el (ﷺ) a spus:

„(...) Lăsați-l, deoarece creditorul (deținătorul dreptului) are dreptul să vorbească.” (Al-Bukhari)

<http://sunnah.com/bukhari/43/17>

5. Reacția sa față de abuzul sever îndreptat la adresa sa a fost reprezentată de o indulgență adițională. El (ﷺ) i-a spus unei persoane care s-a enervat să se liniștească făcând wudū', să stea jos dacă se afla în picioare și să

caute adăpost la Allah Preaînaltul de
Şeitan cel blestemat.

6. Profetul (ﷺ) nu a fost niciodată
arogant cu cineva, ci, dimpotrivă, a
fost cuviincios şi modest cu
companionii săi (Allah să fie mulţumit
de ei!), salutându-i pe cei tineri şi pe
cei în vârstă deopotrivă.

7. El (ﷺ) glumea uneori, dar spunea
întotdeauna adevărul. Spunea poveşti
amuzante, dar nu zicea decât adevărul.

8. El (ﷺ) a mers pe jos, şi-a reparat
încălţăminte, şi-a cusut hainele cu
mâna sa. Şi-a peticit găleata de piele,
şi-a muls capra, şi-a curăţat
veşmintele, şi-a servit familia şi pe

sine însuși și a cărat împreună cu companionii săi (Allah să fie mulțumit de ei!) cărămizi pentru construirea moscheii.

9. Profetul (ﷺ) a fost cea mai tolerantă și bună persoană.

10. Atunci când era obligat să aleagă între două lucruri, el (ﷺ) îl alegea pe cel mai ușor, cu condiția ca acesta să nu reprezinte un păcat.

11. El (ﷺ) nu s-a răzbunat niciodată pentru o nedreptate făcută împotriva lui, dar atunci când una dintre Poruncile lui Allah era încălcată, mânia lui era copleșitoare.

12. El (ﷺ) obișnuia să dea și să ceară sfaturi, să îi viziteze pe cei bolnavi, să participe la funeralii, să accepte invitații și încerca să își ofere ajutorul văduvelor, celor săraci și celor slabi.

13. El (ﷺ) obișnuia să I se roage lui Allah Preaînaltul pentru oricine îi făcea o favoare. El (ﷺ) spunea:

„Cel căruia i se face o favoare și îi spune binefăcătorului: «**Jazāk Allahu khairan**» (Fie ca Allah să te răsplătească bine!), cu adevărat l-a lăudat (pe binefăcător) într-un mod satisfăcător.” (At-Tirmidhi)

<http://sunnah.com/riyadussaliheen/17/3>

2

14. Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la căsătorie și viața maritală[71]

1. S-a relatat că Profetul (ﷺ) a spus:

„Femeile și parfumul mi-au fost făcute dragi, însă mi-am găsit liniștea în rugăciune.” (An-Nasa’i)

<http://sunnah.com/nasai/36/2>

El (ﷺ) a spus, **de asemenea:**

„O, voi, tineri, acela dintre voi care își permite (din punct de vedere financiar și fizic), să se căsătorească (...)”

(Muslim)

<http://sunnah.com/muslim/16/3>

El (ﷺ) a spus, **de asemenea:**

„Căsătoriți-vă cu (femei) iubitoare și fertile (...)” (Abu Dawud)

<http://sunnah.com/abudawud/12/5>

2. Viața cu soțiile sale s-a caracterizat printr-un comportament bun și maniere alese. El (ﷺ) obișnuia să spună:

„Cel mai bun dintre voi este cel care este cel mai bun cu soția lui, iar eu sunt cel mai bun dintre voi cu soțiile mele.”

(At-Tirmidhi și Ibn Majah)

<http://sunnah.com/urn/737830>

3. Dacă una dintre soțiile sale arăta interes față de ceva permis, el (ﷺ) îi făcea pe plac. Profetul (ﷺ) obișnuia să le lase pe fetele ansār să se joace cu ‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!). Când ‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) bea dintr-un vas, el (ﷺ) îl lua și bea din același loc de unde băuse ea. El (ﷺ) obișnuia să se odihnească în camera ei și să recite Coranul cu capul în poala ei, chiar și atunci când aceasta era la menstruație.

4. După rugăciunea ‘Asr, Profetul (ﷺ) le vizita pe soțiile sale, interesându-se de starea lor, însă noaptea dormea în casa căreia îi era rândul.

5. El (ﷺ) își trata în mod egal soțiile în ceea ce privește petrecerea timpului cu ele, locuința și întreținerea. Este probabil ca el (ﷺ) să o fi atins pe una dintre ele în prezența celorlalte. [\[72\]](#)

6. El (ﷺ) obișnuia să întrețină relații intime cu soțiile sale la începutul sau la sfârșitul nopții. Dacă întreținea relații intime la începutul nopții, el (ﷺ) făcea fie o baie, fie doar wudū' (abluțiunea) și apoi dormea.

El (ﷺ) a spus:

„Cel care întreține relații intime cu soția sa în anus este blestemat.” (Abu Dawud)

<http://sunnah.com/abudawud/12/117>

El (ﷺ) a spus, **de asemenea:**

„Dacă unul dintre voi spune atunci când dorește să întrețină relații intime cu soția sa: «**Bismi-llah Allāhumma janibna-sh-shaitan wa janib ash-shaitan mā razaqtanā**» (În numele lui Allah! O, Allah, protejează-ne de Satana și îndepărtează-o de cel pe care ni-l vei dăru!), Satana nu îl va vătăma niciodată pe acel copil, dacă le va fi scris să aibă unul.” (Al-Bukhari și Muslim)

<http://sunnah.com/bukhari/80/83>

7. El (ﷺ) a spus, **de asemenea:**

„Atunci când unul dintre voi se căsătorește, își ia un servitor sau un

animal, el trebuie să îi pună mâna pe frunte, să se roage lui Allah pentru binecuvântare, **să pronunțe numele lui Allah și să spună:** «Allāḥumma inni as'āluka khayraha wa khayra ma jubilat 'alayhi, wa a'udhu bika min sharraha wa sharra ma jubilat 'alayh» (O Allah, Îți cer binele din ea și binele pentru care este predispusă și caut adăpost la Tine de răul ei și de răul pentru care este predispusă).” (Ibn Majah)

8. El (ﷺ) le spunea celor recent căsătoriți:

„«Bārak Allahu laka wa bāraka alaik, wa jama'a bainakuma fi khair» (Fie ca Allah să te binecuvânteze și să coboare

binecuvântările Sale asupra ta și să pună bunătate între voi!)” (At-Tirmidhi, Ibn Majah și Abu Dawud)

9. Atunci când Profetul (ﷺ) dorea să călătorească, el (ﷺ) trăgea la sorti între soțiile sale. Cea care câștiga îl acompania, iar el (ﷺ) nu le compensa pe restul soțiilor sale pentru acea perioadă de timp.

10. Nu făcea parte din călăuzirea Profetului (ﷺ) acordarea unei atenții mari construcției, decorării sau măririi caselor.

11. El (ﷺ) a divorțat și s-a împăcat cu soțiile sale după ce a stat despărțit de

ele pentru o lună, și nu a pronunțat niciodată zihar[73].

15. Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la mâncare și băutură[74]

a) Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la mâncare

1. El (ﷺ) nu a refuzat niciodată ceea ce era disponibil și nici nu a încercat să obțină ceea ce nu era. Mânca tot ceea ce era bun, iar dacă nu îi plăcea ceva, el (ﷺ) îl lăsa fără a-l interzice și fără a se forța să îl mănânce. Nu a criticat niciodată o mâncare; dacă i-a plăcut, el (ﷺ) a mâncat-o, iar dacă nu, atunci a lăsat-o, așa cum a făcut când i s-a

oferit să mănânce o șopârlă, pentru că nu era obișnuit să o mănânce.

2. Mânca orice era disponibil, iar dacă nu găsea nimic de mâncare, el (ﷺ) era răbdător până la punctul în care, de foame, își lega o piatră de stomac. Câteodată treceau și trei luni fără să fie aprins focul pentru a găti în casa lui.

3. Nu făcea parte din călăuzirea lui să se restricționeze la mâncarea unui singur fel de mâncare.

4. Profetul (ﷺ) mânca dulciuri și miere, iar acestea îi plăceau. El (ﷺ) obișnuia să mănânce carne de cămilă, oaie, pui, păsări, zebură și iepure. El (ﷺ) mânca, de asemenea, fructe de mare, carne prăjită

și curmale proaspete sau uscate. Profetul (ﷺ) mânca, de asemenea, tharid (pâine înmuiată în supă cu carne), pâine cu ulei și curmale proaspete cu castraveți. El (ﷺ) mânca dovleac gătit și îi plăcea și mânca, de asemenea, carne uscată și curmale cu unt.

5. Profetului (ﷺ) îi plăcea carnea, în special pulpa și partea frontală a unei oi.

6. El (ﷺ) obișnuia să mănânce fructele locale în sezonul lor și nu le evita.

7. Majoritatea mâncării sale era pusă jos, pe un covor.

8. Profetul (ﷺ) le-a poruncit oamenilor să mănânce cu mâna dreaptă și le-a interzis să mănânce cu mâna stângă, **spunând:**

„Într-adevăr, Șeitan mănâncă și bea cu mâna stângă.” (Muslim)

9. El (ﷺ) obișnuia să mănânce cu trei degete și le lingeă după ce termina.

10. Nu mânca culcat pe o parte, stând cu picioarele încrucișate sau odihnindu-se pe o mână și mâncând cu cealaltă; aceste trei poziții sunt displăcute. Mânca stând jos cu picioarele întinse.

11. Atunci când își întindea mâna către mâncare, el (ﷺ) spunea „Bismi-Llah”

(În numele lui Allah). El (ﷺ) le-a spus oamenilor să facă la fel, **zicând**:

„Când unul dintre voi mănâncă, trebuie să pronunțe numele lui Allah. Dacă uită să menționeze numele lui Allah atunci când începe, **el trebuie să spună**: «Bismi-Llahi awwalihi wa ākhirihi» (În numele lui Allah la început și la sfârșit).” (Abu Dawud)

12. El (ﷺ) a spus:

„Șeitan consideră mâncarea asupra căreia nu a fost menționat numele lui Allah ca fiindu-i permisă.” (Muslim)

13. Profetul (ﷺ) obișnuia să vorbească în timpul mesei și le oferea musafirilor

în mod repetat mâncare, așa cum fac întotdeauna oamenii generoși.

14. Atunci când mâncarea era înlăturată, el (ﷺ) spunea:

„«Al-ḥamdu Lillāhi ḥamdan kathīran ṭayyiban mubārakan fīhi, ghaira muwadda‘in, wa lā mustaghnan ‘anhu rabbanā» (Toată lauda I se cuvine lui Allah, o laudă din abundență, bună și binecuvântată, o laudă fără sfârșit și de care avem nevoie, o, Domnul nostru.)” (Al-Bukhari)

15. Atunci când era invitat la o masă împreună cu alți oameni, el (ﷺ) nu pleca până când nu se ruga pentru ei spunând:

„«‘Aftara ‘indakumus-saimun, wa akala ta’amakumul-abrar, wa sallat ‘alaikumul-mala’ikah» (Fie ca aceia care postesc să își rupă postul cu tine, fie ca dreptcredincioșii să mănânce mâncarea ta și fie ca îngerii să invoce binecuvântări asupra ta!)” (Abu Dawud)

16. Profetul (ﷺ) obișnuia să se roage pentru cei care îi invitau pe săraci și să îi laude.

17. El (ﷺ) nu a refuzat să mănânce cu nicio persoană, tânără sau în vârstă, liberă sau sclavă, beduină sau emigrantă.

18. Dacă era invitat la masă în timp ce ținea post, el (ﷺ) spunea:

„Țin post.” (Al-Bukhari și Muslim)

El (ﷺ) le spunea celor cărora le era oferită mâncare să se roage pentru gazdă dacă țineau post și să mănânce dacă nu țineau post.

19. Atunci când era invitat la masă, iar cineva îl urma, el (ﷺ) îi spunea gazdei:

„Acest om ne-a urmat. Așadar, dacă îi permiți, el ni se va alătura, dar dacă dorești ca el să se întoarcă, el va face cale întoarsă.” (Al-Bukhari)

20. Profetul (ﷺ) le-a spus celor ce i se plângeau că mâncarea nu era suficientă

încât să își satisfacă foamea să se adune laolaltă pentru masă, să nu se separe și să pronunțe numele lui Allah Preaînaltul peste mâncare, pentru ca El să o binecuvânteze.

21. El (ﷺ) a spus:

„Omul nu umple un vas mai rău decât stomacul său. Câteva înghițituri ar fi suficiente să-i dea fiului lui Adam puterea de care are nevoie. Însă, dacă el trebuie să mănânce mai mult, atunci ar trebui să umple o treime (din stomac) cu alimente, o treime cu băutură și să lase o treime goală pentru a respira ușor.” (At-Tirmidhi)

22. Profetul (ﷺ) a intrat într-o noapte în casă și nu a găsit nimic să mănânce, astfel că a spus:

„«Allāhumma at‘im man at‘amani wasqi man saqaani» (O, Allah, dă-i de mâncare celui care mi-a dat de mâncare și dă-i de băut celui care mi-a dat de băut!)” (Muslim)

b) Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la băutură [75]

1. Călăuzirea lui cu privire la modul de băut a fost cea mai bună pentru protejarea sănătății. Preferata lui era o băutură dulce și rece. El (ﷺ) obișnuia să bea lapte, pe care îl dilua uneori cu apă, și spunea:

„«Allāhumma bārik lanā fīhi wa zidnā minhu fa innahu laysa shayun yujzee minat-ta‘ami wash-sharabi illal-laban» (O, Allah, binecuvântează-l și dă-ne mai mult din el, pentru că nimic nu servește mai bine drept mâncare și băutură decât laptele!)” (Abu Dawud)

2. Nu făcea parte din călăuzirea lui să bea în timpul mesei. I se pregătea nabidh[76] la începutul nopții, iar el (ﷺ) o bea în dimineața următoare, noaptea următoare și încă o zi și o noapte, până la după-amiază. Dacă mai rămânea din băutură, Profetul (ﷺ) o dădea servitorului sau o arunca. Nu bea din ea după 3 zile, fiindu-i teamă să nu devină o băutură alcoolică.

3. Făcea parte din învățăturile sale să bea stând jos și îi certa pe cei care beau stând în picioare. Dar, o dată, el (ﷺ) a băut stând în picioare. Se spune că a avut un motiv pentru a face aceasta, fie pentru că interzicerea a fost abrogată, fie pentru a demonstra că ambele moduri sunt permise.

4. Profetul (ﷺ) obișnuia să facă trei pauze pentru a respira atunci când bea. El (ﷺ) a spus:

„Este mai bine pentru potolirea setei, mai sănătos și mai folositor.”

(Muslim)

El (ﷺ) a spus, **de asemenea:**

„Atunci când unul dintre voi bea, să nu sufle în vas. Dacă dorește să bea în continuare, să îndepărteze vasul (pentru a respira) și apoi să îl apropie din nou dacă dorește.” (Ibn Majah)

Profetul (ﷺ) a interzis, de asemenea, băutul din crăpătura unui vas sau din gâtul acestuia.

5. El (ﷺ) obișnuia să pronunțe numele lui Allah atunci când începea să bea și să Îl laude atunci când termina. El (ﷺ) a spus:

„Allah este mulțumit de robul Său care, atunci când mănâncă ceva, Îl laudă pe El pentru aceasta (spunând Al-ḥamdu Lillāh), și atunci când bea

ceva, Îl laudă pe El pentru aceasta.”
(Muslim)

6. Profetul (ﷺ) obișnuia să primească apă dulce (plăcută la gust și nesărată), însă prefera apa care stătuse.

7. Atunci când bea, el (ﷺ) dădea vasul mai departe celor din partea sa dreaptă, chiar dacă în partea stângă erau oameni mai în vârstă.

8. Profetul (ﷺ) a poruncit ca vasul să fie acoperit și închis bine, chiar și cu un băț, și să fie pronunțat numele lui Allah în timp ce se face aceasta.

16. Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la chemarea la islam (Da'wah)[77]

1. Profetul (ﷺ) i-a chemat pe oameni la Allah zi și noapte, în secret și în public. El (ﷺ) a rămas în Mecca timp de trei ani la începutul Profetiei sale, chemând la adorarea lui Allah în mod secret. Însă, după ce a fost revelat versetul „Vestește, dară, limpede ceea ce ți se poruncește (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 15:94], el (ﷺ) s-a conformat poruncii fără a-i fi teamă de critici. I-a chemat la credința în Allah pe cei în vârstă și pe cei tineri, pe cei liberi și pe sclavi, bărbați și femei, oameni și djinni.

2. Atunci când persecuția și torturile împotriva companionilor săi din Mecca au crescut, el (ﷺ) le-a permis să emigreze în Abisinia.

3. Profetul (ﷺ) a mers în orașul Taif sperând să găsească ajutor. I-a chemat pe locuitorii acestuia să creadă în Allah, dar nu i-a răspuns nimeni. Dimpotrivă, ei l-au abuzat chiar mai mult decât poporul său și l-au alungat. El (ﷺ) s-a întors în Mecca, unde a intrat sub protecția lui Mut‘im ibn ‘Adiy.

4. Profetul (ﷺ) a continuat să facă da‘wah în mod deschis timp de 10 ani, profitând de sezoanele anuale de pelerinaj și urmând pelerinii la taberele lor. El (ﷺ) făcea da‘wah, de asemenea,

în timpul sezoanelor de comerț la Okaz, Majinnah și Dhil-Majaaz, întrebând despre fiecare trib și tabăra lui.

5. În cele din urmă, Profetul (ﷺ) a întâlnit 6 oameni din tribul Khazraj, de la Al-‘Aqabah. El (ﷺ) le-a prezentat islamul, iar ei l-au acceptat. La întoarcerea lor în Medina, ei i-au chemat și pe alții la islam, care s-a răspândit până când nu a mai rămas casă în care să nu fi intrat.

6. În următorul an, 12 dintre ei au venit și au încheiat cu el (ﷺ) Alianța de la ‘Aqabah, jurându-i ascultare, sprijin financiar, să poruncească ceea ce este corect și să interzică ceea ce este

greșit. Aceștia au jurat, de asemenea, să vorbească despre Allah fără a se teme de critici și să îl ajute și să îl protejeze pe Profet (ﷺ) așa cum s-ar proteja pe ei înșiși, pe soțiile și pe copiii lor în schimbul răsplății Paradisului. Ei s-au întors la Medina însoțiți de Ibn Umm Maktoum și de Mus'ab ibn 'Umayr (Allah să fie mulțumit de ei!) pentru a-i învăța pe oameni Coranul și pentru a-i chema la religia lui Allah. Mulți dintre ei au intrat în islam datorită chemării lor, prin aceștia numărându-se și Usayd ibn Hudhayr și Sa'd ibn Mu'adh (Allah să fie mulțumit de ei!).

7. Apoi, Profetul (ﷺ) le-a permis musulmanilor să emigreze la Medina,

iar aceștia au început să facă astfel. El (ﷺ) și companionul său, Abu Bakr (Allah să fie mulțumit de el!), i-au urmat mai târziu.

8. Profetul (ﷺ) a stabilit o relație de fraternitate între muhajjirin[78] și ansār. Erau 90 de oameni în total.

a) Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la securitate, pace și comportamentul față de emisari[79]

1. A fost relatat că Profetul (ﷺ) a spus:

„Protecția garantată de musulmani este una, iar ea trebuie să fie respectată până și de cel mai umil dintre ei.” (Al-Bukhari și Muslim)

El (ﷺ) a spus, **de asemenea:**

„Cel care încheie un tratat cu alți oameni să nu îl încalce și să nu îl modifice până când nu expiră timpul său, ori până când ei îl încalcă primii.”
(At-Tirmidhi și Abu Dawud)

2. El (ﷺ) a spus, **de asemenea:**

„Nu mă asociez cu cel care oferă securitate unei persoane și apoi o omoară.” (Ibn Majah)

3. Atunci când mesagerii lui Musaylimah [\[80\]](#) s-au dus la Profet, el (ﷺ) i-a ascultat și apoi le-a **spus:**

„Jur pe Allah că dacă nu ar fi fost interzis ca emisarii să fie omorâți, v-aș fi tăiat capetele.” (Abu Dawud)

Aceasta era practica lui: emisarii nu erau niciodată omorâți.

4. El (ﷺ) nu reținea niciun emisar dacă acesta alegea să îmbrățișeze islamul, ci îl trimitea înapoi.

5. Dacă unii dintre inamicii săi încheiau un pact cu unul dintre companionii lui fără aprobarea sa, iar acesta nu era dăunător pentru musulmani, el (ﷺ) era de acord cu acesta.

6. Profetul (ﷺ) a semnat un tratat de pace pe o perioadă de 10 ani cu tribul

Quraiș, cu condiția ca musulmanii din Quraiș care s-au dus la el (ﷺ) să fie trimiși înapoi, în timp ce oamenii care plecau de la el (ﷺ) la tribul Quraiș nu aveau să fie trimiși înapoi. Dar Allah Preaînaltul a anulat această condiție în cazul femeilor și a poruncit să fie examinată credința lor. Dacă se dovedea că o femeie era credincioasă, ea nu trebuia să fie trimisă înapoi.

7. Dacă o soție necredincioasă alegea să se alăture necredincioșilor din Quraiș, Allah le-a poruncit musulmanilor să le dea celor ale căror soții au plecat echivalentul a ceea ce au cheltuit pe mahr-ul (zestrea) soției. Aceștia trebuiau să o ceară de la necredincioși, deoarece ei aveau un

drept similar atunci când o femeie credincioasă se alătura musulmanilor.

8. Profetul (ﷺ) nu i-a împiedicat pe membrii tribului Quraiș să-i ia înapoi pe toți cei care i s-au alăturat, dar el (ﷺ) nu i-a obligat să se întoarcă și nici nu le-a poruncit acest lucru. Cu toate acestea, atunci când unii dintre acei bărbați i-au omorât sau au luat proprietatea necredincioșilor după ce l-au lăsat pe Profet (ﷺ) și fără să meargă înapoi la el, el (ﷺ) nici nu i-a dezaprobat, nici nu le-a garantat siguranță împotriva lor.

9. Profetul (ﷺ) a făcut un pact cu evreii din Khaybar după ce i-a învins, cu condiția ca ei să părăsească zona.

Acestora le-a fost permis să ia atât cât au putut căra animalele lor, în timp ce Profetul (ﷺ) a avut dreptul la aurul, argintul și armele lor.

10. De asemenea, el (ﷺ) a făcut o înțelegere cu ei cu privire la pământ. Astfel, Profetul (ﷺ) avea dreptul la jumătate din recoltă, iar ei la cealaltă jumătate, atât timp cât rămâneau cu permisiunea lui. El (ﷺ) trimitea pe cineva în fiecare an să estimeze valoarea recoltei și să vadă cât a fost recoltat. Lua o garanție din ceea ce le revenea musulmanilor și le lăsa lor restul.

b) Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la chemarea liderilor la islam

și trimiterea la aceștia de emisari și scrisori[81]

1. Atunci când Profetul (ﷺ) s-a întors de la Hudaybiyyah, el (ﷺ) le-a scris regilor din lumea întreagă și le-a trimis emisari. Astfel, el (ﷺ) i-a scris o scrisoare Împăratului Bizantin și i-a trimis-o printr-un emisar. Acesta s-a simțit atras de islam și era pe punctul de a-l accepta, însă nu a făcut acest lucru.

2. El (ﷺ) i-a trimis o scrisoare lui Negus (conducătorul Abisiniei), care a acceptat islamul.

3. El (ﷺ) i-a trimis pe Abu Musa al-Ash'ari și pe Mu'adh ibn Jabal (Allah

să fie mulțumit de ei!) în Yemen, unde majoritatea populației a acceptat islamul de bunăvoie, fără a se împotrivi.

c) Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la comportamentul față de ipocriți[82]

1. Profetul (ﷺ) le-a acceptat afișarea exterioară a credinței, lăsând intențiile lor ascunse pe seama lui Allah. Li s-a opus cu argumente convingătoare sau prin evitarea lor. Uneori le vorbea dur sau folosea cuvinte expresive pentru a ajunge la conștiințele lor.
2. El (ﷺ) a evitat uciderea ipocriților pentru a păstra armonia. Când a primit

sugestia de a-i omorî, Profetul (ﷺ) a răspuns:

„Lăsați-l, altfel oamenii vor spune că Mohammed își omoară companionii.”
(Al-Bukhari, Muslim)

17. Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la suplicații (adh-dhikr)[83]

Profetul (ﷺ) a fost cel mai bun în ceea ce privește glorificarea lui Allah. Toate cuvintele sale au fost pentru lăudarea lui Allah Preaînaltul. Tot ceea ce a poruncit, interzis sau legiferat pentru națiunea islamului, a fost în esență o glorificare a lui Allah Preaînaltul. Chiar și tăcerea sa a fost o glorificare a

lui Allah cu inima. Glorificarea și lauda pe are I le-a adus lui Allah Preaînaltul au fost continue, indiferent că stătea în picioare sau jos, întins pe o parte, mergând, călărind un animal sau descălecând, călătorind sau fiind acasă.

a) Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la suplicațiile de dimineța și seara

1. Când venea dimineța, el (ﷺ) spunea:

„«Asbahna ‘ala fītrati al-Islām wa kalimati al-Ikhlās, wa dīni nabiyyina Muhammad salla Allahu ‘alaihi wa sallam, wa millati abīna Ibrahīm salla Allahu ‘alaihi wa sallam hanīfan musliman wa-ma kāna min-

almushrikīn» (Ne-am trezit în religia islamului și în Cuvântul cel sincer [lā ilāha illa Allah] și pe calea Profetului Mohammed, pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa, și în națiunea părintelui nostru Avraam, pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa, musulman statornic, iar el nu era dintre politeiști!).” (Ahmad)

El (ﷺ) spunea, **de asemenea:**

„«Allāhumma Bika amsaina wa Bika asbahna wa Bika nahya wa Bika namūtu wa Ilaika al-masīr» (O, Allah, prin Tine am înserat și prin Tine am ajuns dimineața, și prin Tine trăim și prin Tine murim, și la Tine este

întoarcerea!).” (Abu Dawud, At-Tirmidhi și Ibn Majah)

El (ﷺ) a spus, **de asemenea:**

„Când cineva se trezește dimineața trebuie să spună: «Dimineața a venit, iar stăpânirea Îi aparține lui Allah, Domnul lumilor. O, Allah, Îți cer binele din această zi, succesul și victoria din ea, lumina ei, binecuvântarea și călăuzirea din ea; și caut adăpost la Tine de răul pe care îl conține și de răul care o urmează.”

(Abu Dawud)

2. Profetul (ﷺ) a spus:

„Cel mai bun mod de a cere iertare este spunând: «**Allāhumma Ānta Rābbi lā**

ilāha illa Ānta, khalaqtani, wa ana
‘abduka, wa ana ‘ala ‘ahdika wa
wa‘adika ma-statā‘tu, a‘ūdhu Bika min
sharri ma sana’tu, abū‘u Laka
bini’mātika ‘alaiyya, wa abū‘u
bidhanbī, faghfir-li fa innahu la
yaghfiru adh-dhunūba illa Anta» (O,
Allah, Tu ești Domnul meu, nu există
nimeni și nimic demn de adorare în
afară de Tine! Tu m-ai creat, iar eu
sunt robul Tău și voi fi credincios
legământului meu și promisiunii mele
făcute Ție în cel mai bun mod cu
putință, conform abilității mele. Caut
adăpost la Tine de răul din ceea ce am
făcut! Sunt conștient de numeroasele
Tale binecuvântări asupra mea. Sunt
conștient de păcatele mele, de aceea,

iartă-mă, căci nimeni nu poate ierta păcatele în afară de Tine!).” (Al-Bukhari)

3. El (ﷺ) a spus, **de asemenea:**

„Cel care spune: «Lā ilāha illa Allahu Wahdahu la sharīka Lah, wa Lahu al-mulku wa Lahu al-hamdu wa Huwa ‘ala kulli shai’ in Qadīr.» (Nimeni și nimic nu este demn de adorare în afară de Allah, care nu are niciun partener! Lui Îi aparțin Stăpânirea și Slava și El este cu Putere peste toate!) de 100 de ori într-o zi va avea răsplata eliberării a 10 sclavi, 100 de fapte bune vor fi înregistrate pentru el și 100 de fapte rele îi vor fi șterse și va fi apărat de Șeitan până la venirea nopții și nimeni

nu va fi mai bun decât el cu excepția celui care a făcut mai mult decât atât.”
(Al-Bukhari și Muslim)

4. Profetul (ﷺ) obișnuia să se roage dimineața și seara spunând:

„«Allāhumma inni as'āluka al-'āfyiata fi dīni wa duniā wa ahli wa māli, Allāhumma ustur 'awrāti wa āmen raw'āti, Allāhumma ahfāzni min baini yadaia wa min khālfī wa 'an yamīni wa 'an shimāli wa min fāwki wa a'ūdhu bi az-'Zamātika an ughtāla min tāhti» (O, Allah, Îți cer protecția împotriva oricărui lucru care îți poate face rău religiei și credinței mele, sau care poate aduce ceva rău în viața mea lumească, sau care poate să îți dăuneze

în vreun fel familiei sau averii mele!
O, Allah, acoperă-mi defectele și
protejează-mă de orice frică! O, Allah,
protejează-mă de orice vine din fața
mea și mă poate răni, sau de ceea ce
vine din spatele meu, sau din partea
mea dreaptă, sau din partea mea
stângă, sau care vine de deasupra mea
și caut adăpost în Măreția Ta de orice
rău sau calamitate care vine de sub
mine!).” (Abu Dawud și Ibn Majah)

5. El (ﷺ) a spus, **de asemenea:**

„Celui care spune în fiecare dimineață
și în fiecare seară: «Bismi-llahi Alladhi
la yadurru ma‘a Ismihi shai’un fi al-
ardi wala fi as-samā’a wa Huwa As-
Samī‘u Al-‘Alīm» (În Numele lui

Allah, cu al Căruia Nume nimic de pe Pământ și nici din Cer nu îi poate face rău cuiva și El este Cel care Aude totul, Atoatecunoscătorul!) de trei ori, nimic nu-i va face rău.” (At-Tirmidhi, Abu Dawud și Ibn Majah)

6. Atunci când Abu Bakr as-Siddiq (Allah să fie mulțumit de el!) l-a întrebat: „O Mesager al lui Allah, învață-mă ce să spun când vine dimineața și seara.”, Profetul (ﷺ) i-a răspuns:

„Spune: «Allāhumma Fātir as-Samāwāti wa al-ārdi ‘Ālima al-ghāibi wash-shahādati. Rabba kulli shai‘in wa Malīkah, ash-hadu an lā ilāha illa Anta, a‘ūdhu Bika min sharri nāfsi wa min

sharri ashaitāni wa shirkihi» (O, Allah, Creatorul Cerurilor și al Pământului, Cunosătorul celor nevăzute și al celor văzute, Domnul și Stăpânul tuturor lucrurilor, mărturisesc că nimeni și nimic nu este demn de adorare în afară de Tine. Caut adăpost la Tine de răul din sufletul meu și de răul și shirk-ul lui Șeitan!).” El (ﷺ) a spus: „Spune aceasta dimineța, seara și când te duci la culcare.” (At-Tirmidhi)

b) Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la intrarea sau ieșirea din casă[84]

1. Atunci când Profetul (ﷺ) ieșea din casă, el (ﷺ) spunea:

„«Allāhumma inni a‘ūdhu Bika an adilla auw udall, auw azilla auw uzall, auw aẓlima auw uẓlam, auw ajhala auw yujhala ‘alaiyy» (O, Allah, caut adăpost la Tine ca nu cumva să rătăcesc sau să fiu rătăcit, sau să greșesc sau să fiu atras în greșeală, sau să nedreptățesc sau să fiu nedreptățit, sau să mă port nesăbuit sau să fiu tratat cu nesăbuință!)” (Abu Dawud)

2. El (ﷺ) a spus:

„Atunci când un om spune la ieșirea din casă: «Bismi-llahi, tawakkāltu ‘ala Allahi, walā hāwla wa lā qūwata illa Billah» (În Numele lui Allah! Mă încred în Allah și mărturisesc că nu există putere decât la Allah!) i se va

spune: «Ești călăuzit, apărat și protejat.» Diavolii se vor îndepărta de el, iar un alt diavol va spune: «Cum să ai de-a face cu un om care a fost călăuzit, apărat și protejat?» (Abu Dawud)

3. Atunci când ieșea din casă pentru rugăciunea Fajr, el (ﷺ) spunea:

„«Allāhumma aj‘al li fi qalbi nūran, wa fi lisāni nūran, wa fi sām‘i nūran, wa fi basari nūran, wa min fāuqi nūran, wa min tahtī nūran, wa ‘an yamīni nūran, wa ‘an shimāli nūran, wa min baini yadaiya nūran, wa min khālfi nūran, waj‘al fi nafsi nūran, wa ā‘zim li nūran» (O, Allah, pune în inima mea lumină și pe limba meu lumină, și în

urechile mele lumină, și în ochii mei lumină, și pune deasupra mea lumină, și sub mine lumină, și la dreapta mea lumină, și la stânga mea lumină, și în fața mea lumină, și în spatele meu lumină, și pune în sufletul meu lumină, și fă această lumină măreață pentru mine!).” (Muslim)

Profetul (ﷺ) a spus: „Atunci când un om intră în casa lui, **el trebuie să spună:** «Allāhumma inni as’āluka khair al-maulij wa khair al-makhraj bismi-llahi wa lajna wa bismi-llahi kharajna wa ‘ala Allahi rabbina tawakkalna thumma-lyusallim ‘ala ahlihi» (O, Allah, Îți cer binele atunci când intru și atunci când ies, în Numele lui Allah am intrat și în Numele lui Allah am

ieșit, și în Allah, Domnul nostru, ne încredem!). Apoi, el trebuie să își salute familia.” (Abu Dawud)

c) Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la intrarea sau ieșirea din moschee[85]

1. Atunci când intra în moschee, Profetul (ﷺ) spunea:

„«A‘ūdhu billahil-‘athīmi wa bi-wajhihil-karīmi wa bi-sultānihil-qadīmi min-ash Sheitan-ir-Rajīm» (Caut adăpost la Allah Preamărețul, la Fața lui Nobilă și la stăpânirea Sa veșnică de Șeitan cel blestemat!).” (...) Profetul (ﷺ) a spus: „Atunci când cineva spune aceasta, **Șeitan** spune:

«El este protejat de mine toată ziua.»”
(Abu Dawud)

2. El (ﷺ) a spus, **de asemenea:**

„Atunci când unul dintre voi intră în moschee, el trebuie să trimită binecuvântări asupra Profetului (ﷺ) și apoi să spună: «Allahumma aftah-li abwaba rahmatika» (O Allah, deschide-mi porțile Milei Tale!), Iar atunci când iese, **el trebuie să spună:** «Allāhumma inni as’āluka min fadlika» (O Allah, Îți cer din Binecuvântările Tale mărețe!).” (Abu Dawud, Ibn Majah)

d) Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la observarea lunii noi[86]

Atunci când vedea luna nouă, Profetul (ﷺ) spunea:

„«Allāhumma ahillahu ‘alaina bil-yumni wa al-Imāni wa as-salāmati wa al-Islāmi, hilālu khairin wa rushdin, Rābbi wa Rābbuka Allah» (O, Allah, lasă luna nouă să vină deasupra noastră cu binecuvântare, credință, pace și islam, o lună nouă a bunătății și a călăuzirii! Domnul meu și Domnul vostru este Allah!).” (At-Tirmidhi)

e) Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la strănut și căscat[87]

1. Profetul (ﷺ) a spus:

„Allah iubește strănutul și Îi displace căscatul. Așadar, dacă unul dintre voi

strănută și apoi Îl laudă pe Allah, fiecare musulman care îl aude (Lăudându-L pe Allah) trebuie să îi spună tashmit. În ceea ce privește căscatul, acesta este de la Șeitan. Așadar, dacă unul dintre voi cascadează, trebuie să încerce pe cât posibil să îl oprească, pentru că atunci când unul dintre voi cascadează, Șeitan râde de el.” (Al-Bukhari)

2. „Atunci când Mesagerul lui Allah strănuta, el (ﷺ) își puneă mâna sau haina pe gură și reducea sunetul.” (Abu Dawud)

3. Atunci când strănuta și cineva îi spunea: «Yarhāmuk Allah» (Fie ca Allah să aibă Milă de tine!), el (ﷺ)

răspundea: «Yarhāmuna Allahu wa iyyakum wa yaghfiru lana wa lakum» (Fie ca Allah să aibă milă de noi și de tine și fie ca Allah să ne ierte pe noi și pe tine!).

4. Profetul (ﷺ) a spus, **de asemenea:**

„Atunci când unul dintre voi strănută, să spună «Al-hamdu Lillah» (Toată lauda I se cuvine lui Allah!) și fratele sau însoțitorul lui (care îl aude) trebuie să spună: «Yarhāmuk Allah» (Fie ca Allah să aibă Milă de tine!) și el (cel care strănută) trebuie să-**i răspundă:** «Yahdīkumu Allahu wa yūslihu bālakum» (Fie ca Allah să te călăuzească și să te îndrepte!).” (Al-Bukhari)

5. El (ﷺ) a spus, **de asemenea:**

„Dacă unul dintre voi strănută și Îl laudă pe Allah (spunând «**Al-hamdu Lillah**» - Toată slava I se cuvine lui Allah!), spuneți-i «**Yarhāmuk Allah**» (Fie ca Allah să aibă Milă de tine!), iar dacă nu Îl laudă pe Allah, atunci nu trebuie cerută nicio milă pentru el.”
(Muslim)

Atunci când cineva strănuta de mai mult de trei ori, el (ﷺ) nu spunea aceasta, **ci remarcă:**

„Acest om este răcit.” (At-Tirmidhi)

6. Abu Musa (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„Evreii obișnuiau să strănute în prezența Profetului sperând că el (ﷺ) va spune: «Yarhāmukumullah» (Allah să aibă milă de voi!), însă el (ﷺ) spunea: «Yahdīkumu Allahu wa yūslihu bālakum» (Fie ca Allah să vă călăuzească și să vă îndrepte!).” (At-Tirmidhi)

f) Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la vederea unei persoane afectate de o calamitate[88]

„Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus: «Cel care vede o persoană afectată de o calamitate și spune „Al-ḥamdu lillāhi alladhī ‘āfānī mimmabtalāka bihī wa faḍḍalanī ‘alā kathīrin mimman khalaqa tafḍīla” (Toată lauda I se

cuvine lui Allah, Care m-a salvat de ceea ce te-a afectat pe tine și m-a preferat deasupra altor creații ale Sale) nu va fi afectat de respectiva calamitate.»” (At-Tirmidhi)

g) Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la auzul sunetului unui măgar sau al unui cocoș[89]

El (ﷺ) a spus: „Atunci când auziți cântatul cocoșului, cereți Îndurarea lui Allah, căci, cu adevărat, el a văzut un înger, iar atunci când auziți răgetul măgarului, căutați adăpost la Allah de Șeitan, căci, cu adevărat, el a văzut un Șeitan.” (At-Tirmidhi)

h) Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la accesele de furie[90]

Profetul (ﷺ) i-a spus celui care se înfurie să facă wudū', să se așeze dacă stă în picioare, să se întindă dacă stă jos și să caute adăpost la Allah de Șeitan cel blestemat.

18. Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la chemarea la rugăciune (adhan) și cuvintele sale[91]

1. Profetul Mohammed (ﷺ) spunea adhan-ul[92] cu sau fără repetiție. El (ﷺ) rostea, de asemenea, cuvintele de la iqāmah[93] o dată sau de două ori, cu excepția faptului că repeta întotdeauna

cuvintele „qad qamat is-salāh”
(Rugăciunea a început) de două ori.

2. Profetul (ﷺ) le-a poruncit celor care aud cuvintele adhan-ului să le repete, cu excepția cuvintelor „hayya alas-salāh” (Grăbiți-vă la rugăciune!) și „hayya alal-falāh” (Grăbiți-vă la izbândă!), în locul cărora ei trebuie să spună: „la haula wala quwwata illa Billah” (Nu există Forță sau Putere decât la Allah!).

3. El (ﷺ) a spus, de asemenea: „Dacă cineva spune atunci când îl aude pe mu'adhdhīn: «Ash-hadu an Lā Ilāha Illa Allah wahdahu la sharīka lah, wa anna Muhammadan ‘abduhu wa rasūluhu, Radītu Billahi Rābban, wa bi

Muhammadan rasūlan, wa bil-Islāmi dīnan» (Mărturisesc că nu există divinitate demnă de adorare în afară de Allah, Care nu are niciun partener, și că Mohammed este Robul și Trimisul Său, și că Sunt mulțumit de Allah ca Domn, și cu islamul ca religie, și cu Mohammed ca Mesager), păcatele lui vor fi iertate.” (Muslim)

4. Profetul (ﷺ) a poruncit ca, după repetarea cuvintelor adhan-ului, să fie trimise binecuvântări asupra lui (ﷺ),
spunând: „«Allāhumma Rabba hadhihi ad-da‘wati At-tāmmah, wassalati al-qa’imah, āti Muhammadan al-wasīlata wal-fadīlah, wab‘ath-hu maqāman mahmūdan alladhi wa’adtah» (O, Allah, Stăpân al acestei chemări

perfecte și Stăpân al acestei rugăciuni care este oferită, acordă-i lui Mohammed privilegiul de a mijloci și eminența și înalță-l în locul binecuvântat pe care I l-ai promis.)”
(Al-Bukhari)

5. El (ﷺ) a spus, de asemenea, că suplicația făcută între adhan și iqāmah nu va fi refuzată niciodată (de către Allah).

19. Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la suplicațiile din luna Dhul-Hijjah[94]

El (ﷺ) obișnuia să facă multe suplicații în primele 10 zile ale lunii Dhul-Hijjah

și le spunea oamenilor să repete
frecvent: „lā ilāha illa Allah” (Nu
există divinitate demnă de adorare în
afară de Allah!), „Allahu Akbar”
(Allah este Prea Măreț!) și „al-hamdu
Lillah” (Toată lauda I se cuvine lui
Allah!).

20. Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la recitarea Coranului[95]

1. Profetul (ﷺ) recita în mod regulat, în
fiecare zi, un hizb. [\[96\]](#)
2. El (ﷺ) obișnuia să recite ușor și
precis, fără grabă, pronunțând în mod
distinct fiecare literă.

3. El (ﷺ) recita oprindu-se la sfârșitul fiecărui verset și recita fiecare Surah atât de încet încât părea mai mare decât era de fapt.

4. Profetul (ﷺ) obișnuia să prelungească pronunția vocalelor „madd”. De exemplu, el (ﷺ) prelungea cuvintele „Ar-Rahman” (Preamilostivul) și „Ar-Rahīm” (Prea Îndurătorul).

5. Își începerea recitarea căutând refugiu la Allah de Șeitan, spunând: „A‘ūdhu billahi min-ash Sheitan-ir-Rajīm” (Caut adăpost la Allah de Șeitan cel blestemat) sau spunea:

„«Allāhumma inni a‘ūdhu bika min-ash Sheitan-ir-Rajīm, wa hamzihi wa

nafkhihi wa mafthihi» (O Allah, caut adăpost la Tine de Șeitan cel blestemat, de sugestiile lui, de șoaptele lui și de scuipatul lui).” (Abu Dawud și Ibn Majah)

6. Profetul (ﷺ) obișnuia să recite Coranul în picioare, stând jos, întins pe o parte, cu sau fără wudū’ (abluțiune). Nimic nu îl împiedica din recitat cu excepția stării de impuritate majoră provocată de activitatea sexuală.

7. El (ﷺ) obișnuia să recite Coranul cu intonație și a spus:

„Cel care nu recită Coranul într-o manieră frumoasă nu este dintre noi.”
(Al-Bukhari)

Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus, **de asemenea:** „Înfrumusețați-vă vocile atunci când recitați Coranul.” (An-Nasa’i, Abu Dawud și Ibn Majah)

8. Profetului (ﷺ) îi plăcea să asculte Coranul atunci când era recitat de altcineva.

9. Atunci când ajungea la un verset care cere o sajdah (prosternare)[97] el (ﷺ) spunea: „Allahu Akbar” și se prosterna. În timpul prosternării, el (ﷺ) spunea:

„«Sajada wajhi Lilladhi khalaqahu wa shaqqa sam‘ahu wa basarahu bihawlihi wa quwwatihi» (Fața mea se prosternează în fața Celui care a creat-

o și i-a dat auzul și văzul prin forța și puterea Lui.)” (Abu Dawud, At-Tirmidhi și An-Nasa’i)

Sau este probabil că a spus:

„«Allāhumma uktub lī bihā ‘indaka ajran, waḍa’ ‘annī bihā wizran, waj‘alhā lī ‘indaka dhukhran, wa taqabbalhā minnī kamā taqabbalta min ‘abdika Dāwūd» (O, Allah, înregistrează-mi o răsplată pentru ea, șterge-mi un păcat pentru ea, și pune-o deoparte pentru mine și accept-o de la mine așa cum ai acceptat-o de la robul Tău Dawud!)” (At-Tirmidhi și Ibn Majah)

El (ﷺ) nu spunea „Allahu Akbar” atunci când se ridica din prosternare și nici nu rostea tashahhud sau salām după.

21. Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la predică

1. Atunci când Profetul (ﷺ) ținea o predică, ochii lui se înroșeau, iar vocea i se auzea mai tare. Mânia lui creștea atât de mult încât părea că anunță invazia unei armate. El (ﷺ) spunea:

„«Ea (Ziua Judecății) poate veni în orice moment al dimineții sau al serii.»
Și spunea, de asemenea: «Eu și Ziua Judecății am fost trimiși precum acestea două.», împreunând degetul

mijlociu și cel arătător pentru a ilustra aceasta. **Continua prin a spune:** «Cel mai bun cuvânt se află în Cartea lui Allah, și cea mai bună călăuzire este călăuzirea lui Mohammed, și cele mai rele chestiuni sunt inovațiile (în religie), iar orice inovație este o deviere.»” (Muslim)

Își începea întotdeauna predicile lăudându-L pe Allah Preaînaltul.

2. Profetul (ﷺ) îi învăța pe companionii săi predica în caz de necesitate:

„«Al-hamdu lillahi nahmadhu wa nasta‘inuhu wa nastaghfiruhu, wa na‘udhu billahi min shururi anfusina wa min sayi‘ati a‘malina, man

yahdihillahu fala mudilla lahu, wa man yudlil fala hadiya lahu. Wa ash-hadu an Lā Ilāha Illa Allah wahdahu la sharīka lah, wa anna Muhammadan ‘abduhu wa rasūluhu.» (Toată lauda I se cuvine lui Allah, pe El Îl preamărim, Îi căutăm ajutorul și Îi cerem iertare. Căutăm adăpost la Allah de răul sufletelor noastre și de fărădelegile noastre. Pe cel care este călăuzit de Allah nimeni nu îl poate călăuzi greșit, iar cel pe care Allah nu îl călăuzește, nimeni nu îl poate călăuzi. Mărturisesc că nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah, Care nu are niciun partener, și că Mohammed este Robul și Trimisul Său.)

Apoi recita următoarele trei versete:

«O, voi cei care credeți! Fiți cu frică de Allah, așa cum se cuvine să fie frica de El și să nu vă săvârșiți din viață decât fiind musulmani!» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:102]

«O, voi, oameni! Fiți cu frică de Domnul vostru care v-a făcut dintr-o singură ființă și a făcut din aceasta și pe perechea ei (din Adam a creat-o și pe Eva) și care a răspândit din cele două (ființe) mulți bărbați și femei! Fiți cu frică de Allah în Numele Căruia vă conjurați (unii pe alții) și (fiți cu frică de ruperea) legăturilor de rudenie, căci Allah este Raqīb (Veghetor) peste

voi!» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:1]

«O, voi cei care credeți! Fiți cu frică de Allah și spuneți vorbe adevărate.»

[Traducerea sensurilor Nobilului

Coran, 33:70]” (Abu Dawud, At-

Tirmidhi, An-Nasa’i și Ibn

Majah) <http://sunnah.com/urn/131968>

0

3. El (ﷺ) îi învăța pe companionii săi să facă istikhārah (căutarea unei decizii la Allah) cu privire la toate chestiunile, la fel cum îi învăța o Surah din Nobilul Coran. El (ﷺ) a spus:

„Atunci când unul dintre voi intenționează să facă ceva, să se roage

două raka‘āt, altele decât rugăciunea obligatorie și să spună (după rugăciune): «Allāhumma inni astakhīruka bi‘ilmika, wa’astaqdīruka biqadratika, wa as’aluka min fadlika, fa Innaka taqdīru wala aqdīru, wata‘lamu wala ā‘lamu, wa Anta ‘Allāmu al-ghuyūbi, Allāhumma fa in Kunta ta‘lamu anna hadha al-amra - (și aici menționează ceea ce dorește) – khayran-llī fī dīnī wa ma‘āshī wa‘āqībati amrī, faqdurhu li wayassirhu li thumma bārik li fihi, Allāhumma wa in Kunta ta‘lamu annahu hadha al-amra sharu-lli fī dīni wama‘āshī wa ‘āqībati amrī, fasrifhu ‘annī wasrifnī ‘anhu, waqdir liya al-khayra haythu kana thumma rad-dīni

bihi» (O, Allah, caut îndrumarea Ta [în facerea unei alegeri] în Știința Ta, și caut forță în Puterea Ta și îți cer din Binecuvântările Tale mărețe, căci, cu adevărat, Tu poți, în timp ce eu nu pot, și, cu adevărat, Tu știi, în timp ce eu nu știu, și Tu ești Cunoscătorul celor nevăzute. O, Allah, dacă știi că acest lucru [și aici menționează ceea ce dorește] este bun pentru mine în religia mea, în viața mea și în sfârșitul ei, atunci poruncește-l și ușurează-l pentru mine și binecuvântează-mă cu el; și dacă știi că acest lucru este rău pentru mine, în religia mea, în viața mea și în sfârșitul ei atunci îndepărtează-l de mine, și îndepărtează-mă de el, și hotărăște pentru mine ceea ce e bine,

oricare ar fi aceasta, și fă-mă mulțumit cu aceasta!).” (Al-Bukhari)

22. Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la somn, trezire și vise[98]

1. Profetul (ﷺ) obișnuia să doarmă pe o saltea, un covor de piele, pe pământ sau pe un pat. Salteaua lui era făcută din piele umplută cu paie și așa era și perna sa.

2. El (ﷺ) nu dormea mai mult decât avea nevoie, dar nu refuza să doarmă atunci când avea nevoie.

3. Profetul (ﷺ) dormea în prima parte a nopții și se ruga în ultima parte a ei. El (ﷺ) obișnuia de asemenea să se ocupe

de problemele musulmanilor în prima parte a nopții.

4. Atunci când călătorea și se oprea noaptea târziu pentru a se odihni, el (ﷺ) dormea pe partea dreaptă, dar când se oprea înainte de răsărit, el (ﷺ) își punea capul pe mână, iar mâna întinsă.

5. Nu îl trezea nimeni până când nu se trezea el (ﷺ). Ochii lui dormeau, însă inima sa era trează.

6. Când se retrăgea la culcare, el (ﷺ) spunea:

„«Allāhumma Bismika ahīa wa amūtu» (O, Allah, în Numele Tău trăiesc și în Numele Tău mor!).” (Al-Bukhari)

Profetul (ﷺ) își împreuna mâinile, sufla în ele și recita în ele Surat Al-Ikhlās [112]; Surat Al-Falaq [113] și Surat An-Nās [114], iar apoi ștergea părțile corpului său la care putea ajunge, începând cu capul, fața și partea din față a corpului său. Făcea acest lucru de 3 ori. [\[99\]](#)

7. Profetul (ﷺ) obișnuia să doarmă pe partea dreaptă și să își pună mâna sub obrazul drept. [Apoi spunea:](#)

„«Allāhumma qinī ‘adhābaka yawma tajma‘u [‘ibādak]» (O, Allah, protejează-mă în Ziua în care îi vei aduna pe [robii Tăi] de Pedeapsa Ta!)” (At-Tirmidhi și Abu Dawud)

El (ﷺ) le-a spus companionilor săi:

„Atunci când intenționați să mergeți la culcare, faceți wudū’ așa cum se face pentru salāh (rugăciune), apoi culcați-vă pe partea dreaptă și recitați:

«Allāhumma aslamtu nafsi ilaika, wa fawwadtu amrī ilaika, wa aljā’tu zahri ilaika, rahbatun wa raghbatun ilaika, la mālja’a wa lā manjā Minka illa Ilaika, āmantu bi-kitabika alladhī anzalta wa bi-nabiyyika alladhi arsalta» (O, Allah, Îți încredințez sufletul meu și Îți încredințez chestiunile mele. Îmi întorc fața către Tine și îmi pun încrederea în Tine, cu speranță și teamă de Tine. Cu adevărat, nu există un adăpost sau refugiu sigur de Tine, ci numai cu Tine. Cred în Cartea Ta, pe care Tu ai

revelat-o și în Profetul Tău, pe care Tu l-ai trimis!). Dacă muriți în timpul nopții, veți muri în religia adevărată. Acestea să fie ultimele voastre cuvinte din noapte.” (Al-Bukhari și Muslim)

8. Când se trezea noaptea pentru rugăciune, el (ﷺ) spunea:

„«Allāhumma rabba Jibrail wa Mikail wa Israfil fatira alssamawat wal'ard 'alim alghayb walshshahadat ant tahkum bayna 'ibadika fima kanu fih yakhtalifun ahdini lima akhtulif fih min-alhaqq biidhnika innaka tahdi man tasha' 'ila siratin mustaqim» (O, Allah, Domnul lui Gavril, și Mihail și Israfil, Creatorul Cerurilor și al Pământului, Care știe nevăzutul și văzutul; Tu

judeci între robii Tăi cu privire la neînțelegerile dintre ei. Călăuzește-mă cu permisiunea Ta atunci când există păreri diferite [ale oamenilor] cu privire la Adevăr, pentru că Tu ești Cel care călăuzește pe cine dorește pe Calea cea Dreaptă!)” (Muslim)

9. Atunci când se trezea din somn, Profetul (ﷺ) spunea:

„«Al-hamdu Lillahi Al-ladhi ahyana ba‘dama amātana wa Ilaihi an-nushūr» (Toată Slava I se cuvine lui Allah, Care ne-a dat viața după ce ne-a luat-o și la El este Învierea!).” (Al-Bukhari)

Apoi își curăța dinții și recita ultimele zece versete din Surat Al-Imran.

10. Se trezea atunci când cânta cocoșul și spunea „Al-hamdu Lillah” (Toată lauda I se cuvine lui Allah!), „Allahu Akbar” (Allah este Prea Măreț!) și „Lā ilāha illa Allah” (Nu există divinitate demnă de adorare în afară de Allah!), iar apoi făcea suplicații.

11. El (ﷺ) a apus:

„Un vis frumos este de la Allah și unul urât este de la Șeitan. Cel care vede ceva neplăcut în visul său trebuie să sufle de trei ori în partea sa stângă și să caute adăpost la Allah de răul lui Șeitan (spunând: «A‘ūdhu billahi min-ash Sheitan-ir-Rajīm» - Caut adăpost la Allah de Șeitan cel blestemat).

Atunci el nu va fi vătămat.” (Al-Bukhari și Muslim)

El (ﷺ) l-a sfătuit pe cel care a avut un vis urât să se întoarcă pe cealaltă parte și să se roage.

23. Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la îngrijirea corporală, îmbrăcăminte, înfățișare și înfrumusețare[100]

1. Profetul (ﷺ) folosea deseori parfum și îi plăcea. Nu a refuzat niciodată unul atunci când îl primea. Parfumul lui preferat era moscul.

2. Îi plăcea siwak-ul (bețișor de lemn folosit pentru curățarea dinților) și îl

folosea atât atunci când ținea, cât și atunci când nu ținea post. Îl folosea, de asemenea, atunci când se trezea, înainte de wudū', atunci când venea timpul pentru rugăciune și atunci când intra în casă.

3. Profetul (ﷺ) folosea kohl și a spus:

„Cel mai bun kohl este antimoniul, pentru că îmbunătățește vederea și ajută părul (genele) să crească.” (Ibn Majah și Abu Dawud)

4. El (ﷺ) obișnuia să își pieptene părul și uneori și barba, iar alteori o făcea 'Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) pentru el. Călăuzirea lui în ceea ce

privește tunderea părului a fost fie să își țină părul, fie să îl radă de tot.

5. Nu a fost relatat că și-ar fi ras părul decât atunci când a făcut-o ca parte din ritualurile de la Hajj sau ‘Umrah. Părul lui nu era nici scurt, nici lung, ci era până la lobul urechii.

6. Profetul (ﷺ) a interzis alqaze [\[101\]](#).

7. El (ﷺ) a spus:

„Diferențiați-vă de politeiști, tundeți-vă mustața și lăsați-vă barba să crească.” (Al-Bukhari și Muslim)

8. Obişnuia să poarte orice haină era disponibilă, fie că era de lână, bumbac sau in. Prefera cămăşile lungi.

9. Purta haine yemenite în dungi și o mantie verde, haine lungi deschise în față sau în spate, pantaloni, un fel de curea și pelerină. Purta, de asemenea, încălțăminte din piele, sandale și un turban.

10. Obișnuia să își lege capătul de la turban sub bărbie. Câteodată lăsa capătul atârnat pe spatele lui, iar alteori îl lăsa la locul lui.

11. Purta haine negre, o cingătoare și o pelerină roșie.

12. Purta un inel de argint cu piatra îndreptată către interiorul palmei.

13. Dacă purta o haină nouă, îi dădea un nume și spunea:

„«Allāhumma lakal-hamdu, Anta kasawtanihi, as'aluka khairahu wa khaira ma suni'a lahu, wa a'ūdhu Bika min sharrihi wa sharri ma suni'a lahu» (O, Allah! Ție Ți se cuvine toată lauda, Tu m-ai îmbrăcat, Îți cer binele din ea și binele pentru care a fost făcută și caut adăpost la Tine de răul ei și de răul pentru care a fost făcută!)” (Abu Dawud și At-Tirmidhi)

14. Atunci când îmbrăca o cămașă, începea cu partea dreaptă.

15. Începea cu partea dreaptă atunci când se încălța, își pieptăna părul, făcea wudū' și atunci când dădea sau primea ceva.

16. Când strănuta, își puneă mână sau veșmântul peste gură pentru a amortiza sunetul.

17. Era mai rușinos decât o fecioară în spațiul ei intim.

18. Râdea atunci când ceva era comic, dar râsul lui nu era mai mult decât un zâmbet. I se puteau vedea molarii atunci când râdea cel mai mult.

Plângea la fel cum râdea. Așa cum nu râdea tare, nici nu plângea cu voce tare, însă îi curgeau lacrimi din ochi și se putea auzi murmurul pieptului său.

24. Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la salutări și cererea permisiunii[102]

1. Făcea parte din călăuzirea lui (ﷺ) să salute oamenii atunci când veneau sau plecau și i-a învățat pe oameni să transmită salutul de pace „As-Salām aleikum” (Pacea fie asupra voastră!).

2. El (ﷺ) a spus:

„Călărețul trebuie să îl salute pe pedestru, pedestrul trebuie să îl salute pe cel care stă jos și un grup mic (de oameni) trebuie să salute un grup mare (de oameni).” (Al-Bukhari și Muslim)

3. Era primul care saluta, iar atunci când era salutat, răspundea imediat cu

un salut similar sau mai bun, cu excepția momentelor când existau motive să nu facă astfel, precum în timpul unei rugăciuni sau atunci când răspundea la chemarea naturii.

4. El (ﷺ) începea spunând:

„«As-Salām aleikum wa rahmatu Allah» (Pacea și mila lui Allah fie asupra voastră!)” (Al-Bukhari) Nu îi plăcea să înceapă cu „Alaykas-salam”, ci răspundea la salutul unui musulman spunând: „Wa ‘alaykas-salam” (Și asupra ta fie pacea!).

5. Dacă saluta un grup mare de oameni iar salutul său nu putea fi auzit, el (ﷺ) îl repeta de trei ori.

6. Făcea parte din practica sa ca la intrarea în moschee să se facă 2 raka'āt de rugăciune pentru salutarea moscheii înainte de salutarea oamenilor.

7. Nu a răspuns niciodată la un salut cu mâna, capul sau degetul său, decât dacă se afla în timpul rugăciunii, când răspundea cu un semn.

8. A trecut pe lângă niște băieți și i-a salutat și a trecut pe lângă un grup de femei și le-a salutat, de asemenea. Companionii săi (Allah să fie mulțumit de ei!) obișnuiau să treacă pe la o femeie în vârstă după rugăciunea de Vineri și o salutau.

9. Obişnuia să transmită salutări persoanelor absente şi transmitea salutările altora. Atunci când cineva îi transmitea un salut, el (ﷺ) răspundea: „Şi la fel pentru cel care l-a transmis (mesajul).”

10. Nu intra neanunţat în casa lui pentru a îşi surprinde soţiile, ca şi cum nu ar fi avut încredere în ele. El (ﷺ) le saluta atunci când intra şi le întreba ce mai fac.

11. Atunci când intra noaptea în casa lui, el (ﷺ) saluta astfel încât cel care era treaz să îl poată auzi, dar cel care dormea să nu se trezească. [\[103\]](#)

12. Făcea parte din călăuzirea lui ca, atunci când cineva cerea permisiunea de a intra și era întrebat „Cine este?” să răspundă cu numele întreg sau cu porecla lui, **și nu spunând:** „Sunt eu.”

13. Obişnuia să ceară permisiunea de trei ori, iar dacă nu auzea că îi era dată, pleca.

14. I-a învățat pe companionii săi **(Allah să fie mulțumit de ei!)** să salute înainte de a cere permisiunea să intre.

15. Atunci când se ducea la ușa unei persoane, nu aștepta în fața ușii, ci în colțul drept sau stâng. El (ﷺ) a spus:

„Cererea permisiunii de a intra în casa unei persoane a fost poruncită cu

scopul de a înfrâna ochii (de la a vedea ceva ce nu ar trebui să vadă).” (Al-Bukhari și Muslim)

25. Călăuzirea Profetului (ﷺ) în discursul, tăcerea, logica și alegerea cuvintelor sale[104]

1. Profetul (ﷺ) era cel mai elocvent din poporul său, iar cuvintele lui erau cele mai plăcute, fluente și logice.

2. El (ﷺ) petrecea mult timp tăcut și nu vorbea decât dacă era necesar. Nu vorbea despre lucruri care nu îl priveau, ci numai despre lucruri pentru care merita răsplata lui Allah.

3. El (ﷺ) avea un discurs concis, folosind cuvinte pline de înțeles. Vorbele lui erau descriptive, dar puține. Nu vorbea nici prea repede, astfel încât oamenii să nu îi poată reține cuvintele, nici prea rar și cu pauze.

4. Era selectiv în vorbire și alegea pentru poporul său cele mai frumoase expresii și cele mai îndepărtate de asprime și indecență.

5. Îi displăcea complimentarea celor care nu meritau aceasta și folosirea de cuvinte aspre împotriva celor care nu le meritau. Așadar, el (ﷺ) a interzis să i se spună unui ipocrit „sayyid” (domn), a se referi la Abu Jahl [\[105\]](#) drept

Abul-Hakam sau numirea oricărui conducător drept „regele regilor” sau „Khalifah (succesor) al lui Allah”.

6. I-a poruncit celui afectat de Șeitan să spună mai bine „Bismi-llah” (În numele lui Allah) decât să îl insulte, blesteme sau să se roage împotriva lui Șeitan.

7. El (ﷺ) a încurajat folosirea numelor frumoase și a cerut ca, atunci când un emisar era trimis la el (ﷺ), să aibă un nume frumos și o față frumoasă. Obişnuia să menţioneze semnificațiile numelor și să le asocieze cu persoanele care le purtau.

8. El (ﷺ) a spus: „(...) Cele mai îndrăgite nume de către Allah sunt ‘Abd Allah și ‘Abd ar-Rahman, cele mai veridice sunt Harith și Hammam și cele mai rele sunt Harb și Murrah.”
(Abu Dawud)

9. A schimbat numele „Asiyah” (neascultătoare) în „Jamilah” (frumoasă) și „Asram” (inflexibilă) în „Zur’ah” (sămânță). Atunci când a emigrat la Medina, aceasta se numea „Yathrib” (admonestare), iar el i-a schimbat numele în „Taybah” (agreabilă).

10. El (ﷺ) le-a dat o kunyah [\[106\]](#) companionilor săi și câteodată și copiilor și unora dintre soțiile sale.

11. Obişnuia să le dea o kunyah atât celor care aveau un copil, cât şi celor care nu aveau unul. El (ﷺ) a spus:

„Puteţi folosi numele meu (să vă numiţi Mohammed), dar nu şi kunyah mea[107].” (Al-Bukhari şi Muslim)

12. El (ﷺ) a spus să nu fie folosit numele „atama” (întuneric) pentru „Isha” şi să nu fie folosit numele „karm” pentru a se referi la struguri:

„Nu folosiţi cuvântul karm (pentru vin) pentru că inima unui credincios este karm (demnă de respect).” (Muslim)

13. A interzis astfel de spuneri precum: „A plouat din cauza stelei cutare şi stelei cutare.”, sau „Orice voiţi Allah şi

cu tine.”, sau a face un jurământ pe altceva sau altcineva în afară de Allah. El (ﷺ) a avertizat împotriva jurămintelor excesive și a afirmațiilor precum: „El este un Evreu (sau ceva asemănător) dacă face cutare și cutare.” I-a interzis stăpânului să își numească servitorul „sclavul meu” și le-a interzis oamenilor să spună: „Sufletul meu a devenit rău.” sau să îblesleme pe Șeitan, și le-a interzis să facă suplicații spunând: „O Allah, iartă-mă dacă dorești.” [\[108\]](#)

14. A interzis, de asemenea, insultarea timpului, a vântului, a febrei și a cocoșului, precum și chemarea oamenilor la modul de viață din

perioada preislamică, precum tribalismul fanatic.

26. Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la mers și stat[109]

1. Profetul (ﷺ) mergea inclinandu-se în față ca și cum ar fi coborât pe o pantă. Mersul său se deosebea prin viteză, frumusețe și calmitate.
2. Mergea desculț sau încălțat.
3. Călărea cămile, cai, măgari și catâri. Călărea caii câteodată cu șa, câteodată fără șa și se urca uneori în fața unei persoane și alteori în spatele acesteia.

4. Stătea pe jos, fie pe pământ, fie pe o rogojină din paie, fie pe un covoraș mic.

5. Se rezema pe o pernă, fie pe partea dreaptă, fie pe partea stângă.

6. Obişnuia să stea ghemuit, iar câteodată se întindea şi îşi punea un picior peste altul. Când se simţea slăbit, se rezema de unul dintre companioni.

7. A interzis statul într-o zonă aflată între umbră şi Soare.

8. Îi displăcea ca oamenii să plece dintr-o reuniune fără a-L **menţiona pe Allah şi a spus:**

„Cel care stă într-o adunare în care nu este pomenit Numele lui Allah, va primi regret din partea lui Allah.” (Abu Dawud)

9. El (ﷺ) a spus, **de asemenea:**

„Cel care stă într-o adunare și se complace în discuții inutile, **să spună înainte să se ridice:** «Subhānak Allāhumma wa bihamdika ashhadu an lā ilāha illa Anta, astaghfiruka wa atūbu Ilaik» (O, Allah, Tu ești departe de orice imperfecțiune, slăvit fii Tu! Mărturisesc că nu există altă divinitate în afară de Tine. Cer iertarea Ta și mă întorc la Tine cu căință!), iar pentru aceasta va fi iertat pentru păcatele (comise intenționat sau neintenționat)

din această adunare.” (At-Tirmidhi și Abu Dawud)

27. Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la momentele binecuvântate și la cele nefericite

„Atunci când Profetul (ﷺ) primea veștile bune că o nevoie a lui a fost satisfăcută, el (ﷺ) se prosterna.” (Ibn Majah)

28. Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la tratarea stresului, a anxietății, a depresiei și a supărării[110]

1. El (ﷺ) spunea în timp de suferință:

„«Lā Ilāha illa Allahu Al-‘Aẓīmu Al-Halīm, Lā Ilāha illa Allahu Rābbu al-‘Arshi Al-‘Aẓīm, Lā Ilāha illa Allahu Rābbu as-samawāti wa Rābbu al-‘ārdi wa Rābbu al-‘Arshi Al-karīm» (Nu există nimeni și nimic demn de adorare în afară de Allah, Prea Mărețul, Prea Îndurătorul. Nu există nimeni și nimic demn de adorare în afară de Allah, Domnul Tronului cel Măreț. Nu există nimeni și nimic demn de adorare în afară de Allah, Domnul Cerurilor, Domnul Pământului și Domnul Tronului cel Nobil!)” (Al-Bukhari și Muslim)

2. Atunci când ceva îl frământa, el (ﷺ) spunea:

„«Ya Haiyu Ya Qayyūmu, bi-rahmātika astaghīth» (O, Cel Veșnic Viu, o, Cel Absolut Independent, caut adăpost în Mila Ta!)” (At-Tirmidhi)

El (ﷺ) spunea, **de asemenea:**

„«Allāhumma rahmataka arju fala takilni ila nafsi tarfata ‘ayn wa aslih lī sha’nī kullahu lā ilāha illa Anta» (O, Allah, sper la Mila Ta, așa că organizează chestiunile mele și nu mă lăsa singur nici măcar pentru secunda cât durează un clipit de ochi! Nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de Tine.)” (Abu Dawud)

„Atunci când ceva îl frământa, Profetul (ﷺ) se ruga.” (Abu Dawud)

3. El (ﷺ) a spus, **de asemenea:**

„Celui care spune atunci când este afectat de anxietate sau suferință:

«Allāhumma inni ‘abduk ibnu ‘abdik, ibnu ‘amatik, nāsīati bi-Yadik, mādin fiyya hukmuk, ‘adlun fiyya qadā’uk, as’aluka bikulli Ismin huwa Lak, sammaita bihi Nafsak, aw ‘allamtahu ahadan min khalqika, aw anzaltahu fi kitabika, aw asta’tarta bihi fi ‘ilmi al-ghāybi ‘indaka, an taj‘ala al-Qur’ana rabī‘a qālbi, wa nūra sadrī, wa jilā’a huznī wa-dhahāba hammi» (O, Allah, eu sunt robul Tău, fiul robului Tău, fiul roabei Tale, fruntea mea este în Mâna Ta, urmez Hotărârea Ta și Porunca Ta este întotdeauna dreaptă. Te rog cu fiecare dintre Numele care Îți aparțin

Ție pe care Singur le-ai numit, sau pe care le-ai revelat în Cartea Ta, sau pe care le-ai dezvăluit oricăreia dintre creațiile Tale, sau pe care le-ai păstrat în știința celor nevăzute, care Îți aparține Ție în mod exclusiv, [te rog] să faci Coranul o împrăștiere pentru inima mea, și lumina pieptului meu, și o îndepărtare a durerilor mele și o eliberare a anxietății mele!), Allah îi va înlocui anxietatea și suferința cu o fericire constantă.” (Ahmad)

4. El (ﷺ) i-a învățat pe oameni să spună atunci când sunt cuprinși de teamă:

„«A‘ūdhu bi-kalimāti Allahi at-tāmmāti min ghadabihi wa ‘iqābih wa min sharri ‘ibādihi, wa min hamazāti

ash-shayātīni wa an yahdurūn» (Caut adăpost în Cuvintele perfecte ale lui Allah de Mânia Sa, de răutatea robilor Săi și de șoaptele diavolilor și de prezența lor!).” (Malik)

5. Profetul (ﷺ) a spus, **de asemenea:**

„Dacă robul (lui Allah) suferă un necaz și spune: «Inna lillahi wa inna ilaihi raji‘un, Allāhumma jurni fī musibati wa akhlif-li khairan minha illa ajaratu» (Îi aparținem lui Allah și la El ne vom întoarce; O, Allah, răsplătește-mă pentru orice necaz și dă-mi ceva mai bun decât acesta în schimb!), Allah îl va răsplăti pentru suferința lui și îi va da ceva mai bun în schimb.” (Muslim)

29. Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la călătorii[111]

1. Profetul (ﷺ) prefera să călătorească dimineața devreme și în zilele de joi.
2. Îi displăcea ca o persoană să călătorească noaptea sau să călătorească singură.
3. A poruncit ca atunci când călătorii sunt în număr de 3, să îl numească pe unul dintre ei liderul lor.
4. Atunci când încăleca pe cămilă, el (ﷺ) spunea „Allahu Akbar” de trei ori și apoi spunea:

„«Subhāna Alladhi sākhkhara lana hadhā wa ma kūnna lahu muqrinīn,

wa-innā illa Rabbinā lamunqalibūn»
(Slăvit fie El, Cel care a plasat aceasta
[mijloacele de transport] în slujba
noastră și noi singuri n-am fi fost
capabili de aceasta și la Domnul nostru
este destinația noastră finală.)”

După aceea, făcea următoarea
suplicație:

„«Allāhumma inni nas'aluka fi
safarina hādha al-birra wa at-taqwā, wa
min al-'amali ma tardā, Allāhumma
hawwin 'alaina safarana hadhā, wātwi
'anna bu'dah, Allāhumma Anta as-
sāhibu fi as-safari, wa al-khalifatu fi
al-'ahl, Allāhumma inni a'ūdhu Bika
min wa'thā'i as-safari, wa ka'ābati al-
manzar, wasū'i al-munqalabi fi al-māli

wa al-'ahl» (O, Allah, îți cerem din această călătorie a noastră binefacerea și evlavia și Îți cerem dintre fapte pe acelea care Îți plac Ție! O, Allah, ușurează pentru noi această călătorie și ajută-ne să parcurgem distanța ei în mod rapid! O, Allah, Tu ești Tovarășul în călătorie și Succesorul peste familie! O, Allah, caut adăpost la Tine de dificultățile călătoriei, de la a fi martori ai unor scene deprimante și caut adăpost la Tine de răul din averea și din familia mea!)” (Muslim)

Atunci când se întorcea dintr-o călătorie el (ﷺ) repeta aceeași suplicație, **adăugând:**

„«Ainuna ta'ibuna 'abiduna lirabbina hamiduna» (Ne întoarcem cu căință [la Allah] adorându-L și preamărindu-L pe Domnul nostru.)” (Muslim)

5. Când urca un deal, el (ﷺ) spunea „Allahu Akbar”, iar când cobora, spunea „Subhān Allah”. **Un om a spus:** „Intenționez să călătoresc. Sfătuiește-mă!” Profetul (ﷺ) i-a spus:

„Ai taqwa (evlavie, teamă) de Allah și spune takbīr în fiecare loc înalt.” (At-Tirmidhi)

6. La ivirea zorilor într-o călătorie, el (ﷺ) spunea:

„Un ascultător a ascultat la preamărirea noastră a lui Allah pentru faptul că ne-

a încercat cu lucruri bune. O, Domnul nostru, fii alături de noi și trimite asupra noastră binecuvântările Tale! Caut adăpost la Allah de Focul Iadului.” (Muslim)

7. Când își lua rămas bun de la companionii care plecau într-o călătorie, el (ﷺ) le spunea:

„«Astaūdi‘u Allaha dīnaka wa amānataka wa khawatīma ‘amalika» (Îi încredințez lui Allah religia ta, credința ta, încrederea și ultimele tale fapte!)” (At-Tirmidhi și Abu Dawud)

8. El (ﷺ) a spus:

„Atunci când unul dintre voi se oprește într-un loc, să spună: «A‘ūdhu bi-

kalimāti Allahi at-tāmmati min sharri ma khalaq» (Caut adăpost în Cuvintele perfecte ale lui Allah împotriva răului [care vine] de la ceea ce El a creat!)”
(Muslim)

9. L-a instruit pe călătorul care a îndeplinit scopul călătoriei să se grăbească să se întoarcă la familia lui.

10. I-a interzis unei femei să călătorească fără un mahram^[112], chiar și pentru o distanță de 12 mile. A interzis ducerea Coranului în țările dușmanilor din teamă ca acesta să nu fie luat de către dușmani.

11. Le-a interzis musulmanilor să trăiască printre politeiști atunci când au posibilitatea de a emigra. El (ﷺ) a spus:

„Nu sunt responsabil pentru musulmanul care stă printre politeiști.”
(Abu Dawud și At-Tirmidhi)

El (ﷺ) a mai spus:

„Cel care se asociază cu un politeist și trăiește cu el este asemeni lui.” (Abu Dawud)

12. El (ﷺ) a călătorit din patru motive: pentru Hijrah (emigrare), pentru jihad (acesta a fost motivul pentru care a călătorit cel mai des), pentru Umrah și pentru Hajj.

13. În timpul călătoriei, el (ﷺ) scurta rugăciunile de 3 sau 4 raka'āt, rugându-se 2 raka'āt de când pleca și până la întoarcere. El (ﷺ) se ruga doar rugăciunile obligatorii, rugăciunea Witr și rugăciunea Sunnah de dinainte de rugăciunea Fajr.

14. Nu a specificat o distanță anumită pentru scurtarea rugăciunilor sau pentru ruperea postului.

15. Nu făcea parte din călăuzirea lui să combine rugăciunile obligatorii în timp ce călărea sau când făcea popas în timpul călătoriei. El (ﷺ) combina rugăciunile doar atunci când călătorea efectiv sau imediat ce intra timpul unei rugăciuni după ce pornea în călătorie.

Atunci când pleca înainte de prânz, el (ﷺ) amâna rugăciunea Dhuhr până la timpul rugăciunii ‘Asr, apoi descăleca și combina cele două rugăciuni. Dar dacă timpul pentru rugăciunea Dhuhr intra înainte de a pleca în călătorie, el (ﷺ) se ruga mai întâi și apoi călătorea. Atunci când călătorea, el (ﷺ) amâna rugăciunea Maghrib până la timpul rugăciunii Isha și combina cele două rugăciuni.

16. Obișnuia să facă rugăciuni voluntare pe timpul zilei și al nopții atunci când călătorea, în timp ce își călărea cămila. Se uita în direcția în care mergea și făcea rukū‘ și sujūd prin aplecarea capului. Îl apleca mai mult în sujūd decât în rukū‘.

17. A călătorit o dată în Ramadan și a întrerupt postul, însă i-a lăsat pe companionii să aleagă între a ține post sau nu.

18. El (ﷺ) obișnuia să poarte încălțăminte de piele atunci când călătorea.

19. I-a interzis celui care se întorcea acasă după o absență îndelungată să bată la ușa casei sale în timpul nopții.

20. El (ﷺ) a spus:

„Îngerii nu îi însoțesc pe călătorii care au cu ei un câine sau un clopot.”

(Muslim)

21. Când se întorcea dintr-o călătorie, el (ﷺ) se oprea prima dată la moschee și se ruga 2 raka'āt. Era întâmpinat prima dată de copiii casei.

22. Îl îmbrățișa pe cel care se întorcea din călătorie și îl săruta dacă făcea parte din familia lui (ﷺ).

30. Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la medicină, tratamente și vizitarea bolnavilor^[113]

1. Făcea parte din călăuzirea Profetului (ﷺ) să se trateze și le-a poruncit familiei și companionilor ce sufereau de o boală să caute tratamentul pentru aceasta.

2. El (ﷺ) a spus:

„Allah nu a trimis nicio boală, fără să trimită împreună cu ea tratamentul pentru aceasta.” (Ibn Majah)
<http://sunnah.com/urn/1335660>

El (ﷺ) a spus, **de asemenea:**

„(...) O, adoratori ai lui Allah, folosiți tratamente! (...)” (At-Tirmidhi, Abu Dawud și Ibn Majah)

3. El (ﷺ) folosea trei feluri de remedii pentru a trata o boală: remedii naturale, remedii divine și o combinație între cele două.

4. El (ﷺ) a interzis tratamentul cu băuturi amețitoare sau alte substanțe impure.

5. Obişnuia să-i viziteze pe companionii săi (Allah să fie mulțumit de ei!) atunci când erau bolnavi. A vizitat un băiat evreu care obişnuia să îl servească și și-a vizitat unchiul care era politeist. I-a chemat pe ambii la islam, iar băiatul evreu a acceptat, pe când unchiul său a refuzat.

6. El (ﷺ) se apropia de bolnav, stătea lângă capul lui și îl întreba cu privire la starea sa.

7. Nu făcea parte din călăuzirea Profetului (ﷺ) să desemneze o zi specifică sau un timp specific pentru vizitarea bolnavilor. Dimpotrivă, el (ﷺ) îi sfătuia pe oameni să îi viziteze pe

bolnavi în orice moment din zi sau din noapte.

a) Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la folosirea remediilor naturale[114]

1. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Febra vine din căldura Iadului, aşadar domoliţi-o cu apă.” (Al-Bukhari şi Muslim)

2. El a spus, de asemenea:

„Atunci când unul dintre voi are febră, stropiţi-l cu apă timp de trei nopţi înainte de răsărit.” (Muslim)

3. Când avea febră, el (ﷺ) cerea un recipient din piele cu apă, îl golea

peste cap și se spăla. Atunci când a fost menționată febra în prezența Profetului și un om a blestemat-o, el (ﷺ) a spus:

„(...) Nu blestemați febra, deoarece ea șterge păcatele la fel cum focul șterge rugina de pe fier (...)” (Ibn Majah)

4. Un om s-a dus la el (ﷺ) pentru a-i spune că fratele său suferea de diaree. Profetul (ﷺ) i-a spus:

„(...) Dați-i să mănânce miere (...)” (Al-Bukhari și Muslim)

Profetul (ﷺ) obișnuia să amestece miere cu apă și să o bea pe stomacul gol.

5. Unii oameni care au venit la Medina sufereau de hidropizie. Profetul (ﷺ) le-a spus:

„Mergeți și beți puțin din laptele și urina cămilelor noastre.” (Ibn Majah și An-Nasa’i)

Ei au făcut ceea ce li s-a cerut și s-au vindecat.

6. Atunci când Profetul (ﷺ) a fost rănit în Bătălia de la Uhud, fiica sa, Fatimah (Allah să fie mulțumit de ea!), a luat un pai, l-a ars până când s-a transformat în cenușă și l-a pus peste rană pentru a opri sângerarea. El (ﷺ) a trimis după companionul său, Ubayy ibn Ka’b (Allah să fie mulțumit de el!),

un doctor, care i-a tăiat una din vene și a cauterizat-o. Profetul (ﷺ) a spus:

„Vindecarea se află în trei lucruri: o înghițitură de miere, mihjam (ustensila cu care se face terapia cu ventuze) și cauterizarea cu foc.” (Al-Bukhari)

El (ﷺ) a spus, de asemenea:

„(...) Nu-mi place să fiu cauterizat cu foc.” (Al-Bukhari și Muslim)

Astfel, cauterizarea trebuie să fie folosită drept ultimă soluție din cauza durerii intense pe care o provoacă atunci când este tratată o durere mai mică.

7. El (ﷺ) și-a făcut hijāmah (terapia cu ventuze) și l-a plătit pe cel care a făcut-o. Profetul (ﷺ) a spus:

„Cel mai bun tratament este hijāmah (...)” (Al-Bukhari și Muslim)

El (ﷺ) și-a aplicat acest tratament la cap în timp ce era în starea de ihrām pentru a trata o durere de cap și la șold pentru a-și alina durerea. Profetul (ﷺ) obișnuia să aplice ventuzele în trei locuri: una între umeri (pe spate) și două pe venele jugulare. El (ﷺ) a făcut hijāmah de trei ori între umeri după ce a mâncat miel otrăvit și le-a recomandat-o companionilor săi (Allah să fie mulțumit de ei!), de asemenea.

8. Atunci când cineva se plângea de durere de cap, Profetul (ﷺ) îi spunea să facă hijāmah, iar atunci când cineva se plângea de durere de picioare, el (ﷺ) îi spunea să le vopsească cu henna. (Abu Dawud)

9. Umm Rafi', servitoarea Profetului (ﷺ), a spus:

„Atunci când avea o rană sau o înțepătură, îşi aplica henna peste ea.” (Ibn Majah)

10. Profetul (ﷺ) a spus:

„Tratamentul pentru sciatică este grăsimea din coada unei oi beduine (sau a unei oi sălbătice), care trebuie topită și împărțită în trei părți,

consumându-se o parte pe zi, pe
stomacul gol.” (Ibn Majah)

11. Pentru tratarea constipației, el (ﷺ) a
spus:

„(...) Consumați as-sana[115] și as-
sannut[116], pentru că acestea vindecă
orice boală, cu excepția morții
(...)” (Ibn Majah)

12. Profetul (ﷺ) a spus:

„Cel mai bun kohl este antimoniul,
pentru că îmbunătățește vederea și
ajută părul (genele) să crească.” (Ibn
Majah și Abu Dawud)

13. El (ﷺ) a spus, de asemenea:

„Cel care mănâncă dimineța șapte curmale «ajwa», nu va fi afectat de otravă și magie în acea zi.” (Al-Bukhari și Muslim)

14. Profetul (ﷺ) l-a împiedicat pe Suhayb (Allah să fie mulțumit de el!) să mănânce curmale uscate atunci când suferea de o afecțiune la ochi și i-a permis să consume doar câteva. L-a împiedicat pe ‘Ali (Allah să fie mulțumit de el!) să mănânce curmale proaspete din același motiv.

15. El (ﷺ) a spus:

„Atunci când vă cade o muscă în băutură, imersați-o complet și apoi aruncați-o, pentru că într-una dintre

aripile sale este o boală, iar în cealaltă este tratamentul pentru ea.” (Al-Bukhari)

16. Profetul (ﷺ) a spus, de asemenea:

„At-talbinah[117] mângâie inima pacientului și îi ușurează puțin tristețea.” (Al-Bukhari)

17. Profetul (ﷺ) a spus:

„Folosiți această sămânță neagră, deoarece, cu adevărat, aceasta conține leac pentru orice boală cu excepția as-sam (moartea).” (At-Tirmidhi)

18. El (ﷺ) a spus, de asemenea:

„(...) Un om trebuie să fugă de lepros ca și cum ar fugi de leu.” (Al-Bukhari)

Și, de asemenea:

„Nu puneți un bolnav lângă o persoană sănătoasă.” (Al-Bukhari)

19. Printre cei care participau la delegația de la Thaqif se afla și un lepros, astfel că Profetul (ﷺ) i-a trimis vorbă spunând:

„(...) Du-te înapoi, pentru că am acceptat jurământul tău de credință.”
(Ibn Majah)

b) Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la folosirea remediilor divine[118]

1. Profetul (ﷺ) căuta adăpost la Allah de djinni și de deochiul oamenilor. În

plus, el (ﷺ) i-a sfătuit pe oameni să facă ruqīah[119] atunci când sunt afectați de deochi. El (ﷺ) a spus:

„Deochiul există, iar dacă există ceva mai rapid decât destinul, acesta este el. Atunci când unuia dintre voi i se cere să facă o baie, el trebuie să facă aceasta.” (Muslim)

2. El (ﷺ) a văzut o dată o fată pe fața căreia se puteau observa efectele djinnilor și a spus:

„Ea se află sub efectul deochiului, vindecați-o cu ruqīah.” (Al-Bukhari)

3. El (ﷺ) l-a întrebat pe unul dintre companioni, care tratase o persoană de

o mușcătură otrăvitoare cu Surah Al-Fatihah și o vindecase:

„(...) Cum ai știut că trebuie făcută ruqīah? (...)” (At-Tirmidhi)

4. Un om s-a dus la Profet (ﷺ) și i-a spus:

„(...) «O, Mesager al lui Allah, am fost înțepat de un scorpion pe timpul nopții.» Profetul (ﷺ) a spus: «Dacă ai fi recitat aceste cuvinte seara: «A‘ūdhu bi-kalimāti Allahi at-tāmmati min sharri ma khalaq» (Caut adăpost în Cuvintele perfecte ale lui Allah împotriva răului [care vine] de la ceea ce El a creat!), nu ți-ar fi făcut niciun rău.»” (Muslim)

c) Călăuzirea Profetului (ﷺ) cu privire la combinarea remediilor naturale cu cele divine[120]

1. Atunci când o persoană s-a plâns Profetului (ﷺ) de o durere sau de o rană, el (ﷺ) atingea pământul cu degetul arătător, iar apoi îl ridica și recita:

„«Bismi-llahi, turbatu ardina, biriqati ba‘dina, yushfa bihi saqimuni, bi ‘idhni Rabbina» (În Numele lui Allah, praful pământului nostru amestecat cu saliva unora dintre noi îl va vindeca pe pacientul nostru cu Voia Domnului nostru.)” (Al-Bukhari și Muslim)

2. Unul dintre companioni s-a plâns de o durere, iar el (ﷺ) i-a spus:

„Pune mâna pe locul unde te doare și spune «Bismi-llah» (În numele lui Allah) de trei ori și «A‘ūdhu billahi wa qudratihi min sharri mā ājidu wa ’uhādhir» (Caut adăpost în Puterea lui Allah și în Capacitatea Sa de a mă apăra de răul de care sunt afectat și de care îmi este teamă.) de șapte ori.”
(Muslim)

3. Atunci când îl vizita pe unul dintre membrii familiei sale care era bolnav, el (ﷺ) își trecea mâna dreaptă peste pacient și spunea:

„«Allāhumma Rabba an-Nās, adhibi al-ba’s, ishfi Anta Ash-Shāf’i lā shifā’ illa shifāu’ka, shifā’an lā yughādiru saqamā» (O, Allah, Domnul

oamenilor, îndepărtează răul și vindecă-l, pentru că Tu ești Vindecătorul și nu există altă vindecare decât vindecarea Ta, o vindecare care nu lasă în urmă nicio boală!)” (Al-Bukhari și Muslim)

Atunci când vizita un bolnav, Profetul (ﷺ) spunea:

„«La ba's, tahūrun in sha'Allah» (Nu este nimic, este o purificare cu Voia lui Allah!)” (Al-Bukhari)

[1] Acest termen din limba arabă (ﷻ) înseamnă „Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!” și este folosit de

fiecare dată când este menționat numele Profetului Mohammed (ﷺ) – n. tr.

[2] Cu Ajutorul lui Allah, această carte va fi tradusă în cele mai importante limbi ale lumii și va fi disponibilă pe internet, pentru a fi ușor de distribuit și pentru a fi la îndemâna întregii lumi

[3] Zad Al-Ma'ad (1/184)

[4] Zad Al-Ma'ad (1/192)

[5] Zad Al-Ma'ad (1/192)

[6] Zad Al-Ma'ad (1/194)

[7] Primul capitol din Coran

[8] Unități de rugăciune

[9] Rugăciuni voluntare suplimentare

[10] O rugă recitată în timpul statului în picioare din rugăciune

[11] Aplecarea până la mijloc

[12] Zad Al-Ma'ad (1/208)

[13] Duhul face referire aici la îngerul Gabriel (Pacea fie asupra sa!)

[14] Prosternare

[15] Duhul face referire aici la îngerul Gabriel (Pacea fie asupra sa!)

[16] Mărturisirea că nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah și că Mohammed (ﷺ) este Robul și Mesagerul Său

[17] Abu Dawud

[18] Un obiect pus în fața unei persoane pentru a-i împiedica pe oameni să treacă prin fața sa în timp ce se roagă

[19] Zad Al-Ma'ad (1/241)

[20] Zad Al-Ma'ad (1/285)

[21] Zad Al-Ma'ad (1/311)

[22] Rugăciuni voluntare ce erau făcute de Profet (ﷺ) în mod obișnuit

[23] Ultima rugăciune voluntară din noapte

[24] Zad Al-Ma'ad (1/353)

[25] Zad Al-Ma'ad (1/425)

[26] O zonă deschisă de la periferia oraşului

[27] Zad Al-Ma'ad (1/433)

[28] Zad Al-Ma'ad (1/439)

[29] Zad Al-Ma'ad (1/510)

[30] Zad Al-Ma'ad (1/479)

[31] Starea de puritate pentru Hajj sau 'Umrah

[32] Zad Al-Ma'ad (1/485)

[33] Drept pedeapsă legală pentru adulter

[34] Zad Al-Ma'ad (1/498, 502)

[35] Zad Al-Ma'ad (2/5)

[36] Caritatea anuală obligatorie pe care musulmanii trebuie să o ofere pentru beneficiul comunității lor

[37] Aproximativ 60 de sâ' de curmale sau ceva asemănător, egal aproximativ cu 221.61 de kg, o sâ' având aproximativ 2,3 kg

[38] O obligație religioasă de la sfârșitul lunii Ramadan, luna postului. Zad Al-Ma'ad (2/18)

[39] Egală cu aproximativ 2,3 kg

[40] Zad Al-Ma'ad (2/21)

[41] Zad Al-Ma'ad (2/30)

[42] Masa de dinainte de răsăritul Soarelui pentru cei care intenționează să țină post

[43] Izolarea în moschee cu scopul adorării

[44] O baie completă

[45] A zecea zi din luna Muharram. În ultimul an din viața sa, Profetul (ﷺ) și-a exprimat intenția de a ține post și în cea de a noua zi.

[46] Muslim

[47] Izolare în moschee cu scopul adorării. Zad Al-Ma'ad (2/82)

[48] Zad Al-Ma'ad (2/86)

[49] Pelerinajul mic; poate fi făcut oricând

[50] Pelerinajul mare; făcut într-un timp specific

[51] Zad Al-Ma'ad (2/96)

[52] Atunci când 'Umrah și Hajj sunt efectuate cu un singur ihrām

[53] Fie Qirān sau Ifrād (doar Hajj) sau Tamāttu' ('Umrah urmată de Hajj cu un al doilea ihrām).

[54] De exemplu, pentru a face Hajj ca și Tamāttu'

[55] Prima casă de adorare construită de Profetul Ibrahīm (Avraam – Pacea fie asupra sa!) și fiul său, Ismail,

dedicată lui Allah. Orașul Mecca s-a construit în jurul lui.

[\[56\]](#) Efectuarea a șapte drumuri între dealurile Safā și Marwah, unul dintre ritualurile obligatorii ale Hajj-ului și ‘Umrah

[\[57\]](#) Prin raderea capului sau tăierea părului

[\[58\]](#) Cea de a opta zi din luna Dhu-l-Hijjah

[\[59\]](#) Stâlpul în care trebuie aruncat cu pietre

[\[60\]](#) Ci ar trebui să primească un fel de bacșiș

[61] Tawāf al-Ifādah este făcut după întoarcerea de la ‘Arafah. Acesta se află printre acțiunile esențiale ale Hajj-ului, fără de care acesta nu este complet.

[62] Pentru că făcea Hajj Qirān. Cei care efectuează Hajj Tamāttu‘ trebuie să facă din nou Sā‘i după tawāf al-ifādah

[63] Cea mai apropiată zonă în afara limitelor sacre ale Meccăi

[64] Zad Al-Ma’ad (2/285)

[65] Un animal de sacrificiu tăiat în Mina sau Mecca pentru acceptarea lui Allah

[66] Poate pentru a îl proteja de a fi tăiat cu scopul de a fi mâncat înainte ca defectul să fie observat

[67] Zad Al-Ma'ad (2/289)

[68] Zilele în care pelerinii rămân în Mina pentru aruncarea cu pietre în stâlpi

[69] Sacrificiul unei oi pentru un nou-născut. Zad Al-Ma'ad (2/396)

[70] Zad Al-Ma'ad (1/154)

[71] Zad Al-Ma'ad (1/154)

[72] Zad Al-Ma'ad (1/194)

[73] Un fel de divorț care se practica în timpurile preislamice și care a fost

interzis de islam, în care bărbații le spuneau soțiilor lor că le sunt interzise asemeni mamelor lor.

[74] Zad Al-Ma'ad (1/142, 362)

[75] Zad Al-Ma'ad (2/366, 4/209)

[76] O băutură îndulcită cu curmale

[77] Chemarea la Allah și la islam. Zad Al-Ma'ad (3/11, 4/4)

[78] Pluralul de la Muhājir, un emigrant din Mecca.

[79] Zad Al-Ma'ad (3/112)

[80] Profetul fals care i-a propus să împartă suveranitatea cu el

[81] Zad Al-Ma'ad (3/141)

[\[82\]](#) Zad Al-Ma'ad (3/143)

[\[83\]](#) Zad Al-Ma'ad (2/332)

[\[84\]](#) Zad Al-Ma'ad (2/235)

[\[85\]](#) Zad Al-Ma'ad (2/336)

[\[86\]](#) Zad Al-Ma'ad (2/361)

[\[87\]](#) Zad Al-Ma'ad (2/371, 397)

[\[88\]](#) Zad Al-Ma'ad (2/417)

[\[89\]](#) Zad Al-Ma'ad (2/426)

[\[90\]](#) Zad Al-Ma'ad (2/423)

[\[91\]](#) Zad Al-Ma'ad (2/417)

[\[92\]](#) Chemarea la rugăciune

[93] A doua chemare făcută atunci când începe rugăciunea

[94] Zad Al-Ma'ad (2/360)

[95] Zad Al-Ma'ad (1/463)

[96] A șaizecea parte din Coran

[97] Zad Al-Ma'ad (1/351)

[98] Zad Al-Ma'ad (1/149)

[99] Al-Bukhari

[100] Zad Al-Ma'ad (2/167)

[101] Raderea doar a unei părți a capului.

[102] Zad Al-Ma'ad (2/371)

[103] Muslim

[\[104\]](#) Zad Al-Ma'ad (1/175, 2/320)

[\[105\]](#) Abu Jahl, care înseamnă tatăl ignoranței, este porecla care i-a fost dată lui Abul-Hakam, un unchi al Profetului (ﷺ) și dușman al islamului.

[\[106\]](#) Kunyah este un nume ce denotă afecțiunea și onoarea printre arabi, precum „Tatăl lui cutare și cutare” sau „Mama lui cutare și cutare”.

[\[107\]](#) Care era „‘Abd al-Qasim”

[\[108\]](#) Pentru că nimeni nu Îl poate obliga pe Allah să facă un lucru pe care nu dorește să îl facă.

[\[109\]](#) Zad Al-Ma'ad (1/161)

[\[110\]](#) Zad Al-Ma'ad (4/180)

[\[111\]](#) Zad Al-Ma'ad (1/444)

[112] O rudă apropiată căreia îi este interzisă căsătoria cu ea, precum tatăl, fratele, nepotul etc.

[113] Zad Al-Ma'ad (4/9)

[114] Zad Al-Ma'ad (4/23)

[\[115\]](#) O plantă medicinală

[\[116\]](#) Un tip de miere, iar unii au spus că este vorba despre chimion

[\[117\]](#) O supă făcută din făină de orz și tărâțe

[\[118\]](#) Zad Al-Ma'ad (4/149)

[\[119\]](#) Există două tipuri de ruqīah: 1) cea permisă făcută de Profet (ﷺ),

însemnând recitățile permise din
Nobilul Coran și Sunnah autentică și 2)
cea nepermisă, care conține cuvinte de
necredință, incantații misterioase sau
orice altceva interzis în islam

[\[120\]](#) Zad Al-Ma'ad (4/171)